

خلوت با اسامی پروردگار

مجموعه‌ای از دعاها و برخی سوره‌های قرآن کریم
که حافظ شما هستند.

ترجمه: غلامرضا تاجری

اسم الالهی

مقدمه

عالم هستی و جمله‌ی مخلوقات، محل بروز صفات خداوند است. بنده به اقتضای فکر و اندیشه‌ی خود به شرح و توضیح صفات خالق خود پرداخته‌ام. از این رهگذر نوع جهان‌بینی و نگرش‌م به حقایق هستی و هر آنچه که با حواس خود درک نموده‌ام را بیان کرده‌ام. هر چند که اگر تمام درختان عالم مداد گردند و آب همه‌ی دریاها جوهر شوند، قادر به ترجمه و تفسیر حتی یکی از صفات الهی نخواهیم بود.

در این کتاب ترجمه هزار و یک اسم و صفت خداوند متعال به رشته‌ی تحریر در آمده تا در معرض استفاده اهل علم و اندیشه و عاشقان دلسوخته‌ی باری تعالی قرار گیرد. تا بیشتر به کنه ذات پروردگار پی ببرند و ببینند چه خدایی دارند که در جوارشان بوده ولی قدر او را نشناخته‌اند. در ترجمه‌ی اسماء و صفات الهی در این کتاب، سعی نمودم هر یک از نام‌ها و نشانه‌های زیبا و

دلپذیر را از دیدگاه صرف و نحو و ریشه‌یابی و بطور خلاصه از دیدگاه علمی، عرفانی، فلسفی و کلامی مورد بررسی قرار دهم. هر چند که به لطف پروردگار به زودی تفسیر کامل هر یک از اسماء و صفات درج شده در این کتاب، ان‌شاء‌الله در جلد دوم منتشر خواهد شد.

بر این باورم، که هر یک از اسامی پروردگار، گوهری است که نیاز به گوهر شناسی دارد، تا به کنه ذات صفات پی ببرد. همه‌ی ظرفیت‌ها و توانمندی‌های علمی، فکری، فلسفی و کلامی خود را با ذوقی عاشقانه به مدت چهل شبانه روز در یک چله نشینی جوشن کبیر به کار گرفتم، تا توفیق گویش سلیس و روان با ظرافت‌های عرفانی را پیدا کردم تا بتوانم ترجمه این گوهرهای ناب الهی را به رشته‌ی تحریر در آورم. انگیزه اصلی بنده جهت ترجمه و تدبّر در کل اسماء‌الهی آیه ۳۱ سوره بقره بود که می‌فرماید: « وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ. » تا توانسته باشم قدمی در شناخت حقیقی اسماء‌الهی برای عاشقانش بردارم.

در رابطه با علم اسماء‌الهی ملائکه به خداوند عرض کردند: « لَا عِلْمَ لَنَا » یعنی ما علم اسماء را نداریم.

با توجه به اینکه تمام پدیده‌های هستی همه مظاهر اسماء الهی و صفات والای اوست، لذا ترجمه‌ی این صفات در دعای جوشن کبیر شرح همه‌ی هستی است که باید هنگام خواندن دعای جوشن به معانی شگرف آن توجه ویژه‌ای نمود.

نکته حائز اهمیت و بسیار مهم این است که اگر کسی هر یک از دعا‌های جوشن کبیر، احتجاب و سوره‌های یس و واقعه، آیات آیت الکرسی و وان یکاد را بخواند، وارد دژی از نور پروردگار می‌شود که او را از گزند جن و انس ایمن می‌سازد.

دعای جوشن کبیر، توسط جبرائیل امین (علیه السلام) برای پیغمبر آورده شد و فرمودند: «این دعا امان است برای تو و اُمت تو.»

حضرت علی (علیه السلام) به امام حسین (علیه السلام) وصیت فرمودند: «دعای جوشن کبیر را حفظ کنید و مؤمنان را ترغیب کنید که این دعا را بخوانند.»

قرائت دعای احتجاب نیز بسیار مجرب بوده و دارای شأن بلند مرتبه‌ای می‌باشد. چنانکه نبی اکرم (صلوات الله علیه)

می‌فرمایند: «سوگند به آن که مرا به حق به پیامبری برانگیخت اگر گرسنگی و تشنگی به کسی سخت فشار آورد، با خواندن این دعا آرامش می‌یابد و به حق فرستنده‌ی من به پیامبری، اگر کسی این دعا را بر کوهی بخواند که مانع رسیدن او به مقصد است، کوه چنان که خواسته است متلاشی می‌شود و راه هموار. اگر بر دیوانه‌ای بخواند، بهبود یابد و اگر بر بارداری که زادن بر او سخت است خوانده شود، خداوند آن را آسان خواهد نمود.»

در خاتمه پیشنهاد می‌کنم دعای جوشن کبیر را هفته‌ای یک بار در شب‌های جمعه با توجه به معانی ارائه شده و با تمام وجود بخوانید. حتی پیشنهاد می‌کنم بعضی از فرازها را حفظ کنید و در قنوت نمازهای یومیه یک فراز کامل را در حد امکان با حال بخوانید.

غلامرضا تاجری

بهار ۱۴۰۳

کلیه حقوق چاپ و نشر محفوظ است.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

یس (۱) وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ (۲) إِنَّكَ لَمِنَ
 الْمُرْسَلِينَ (۳) عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۴) تَنْزِيلَ
 الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ (۵) لَتُنذِرَ قَوْمًا نَذِرًا أَبَاؤُهُمْ فَهُمْ
 غَافِلُونَ (۶) لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ
 فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (۷) إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا
 فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ (۸) وَجَعَلْنَا مِنْ
 بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ
 فَهُمْ لَا يَبْصُرُونَ (۹) وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ
 أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (۱۰) إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ
 الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنََ الْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ
 وَأَجْرٍ كَرِيمٍ (۱۱) إِنَّا نَحْنُ مُحْيِي الْمَوْتَى
 وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ
 أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ (۱۲) وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا

أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ (١٣) إِذِ
أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ
فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ (١٤) قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا
بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا
تَكْذِبُونَ (١٥) قَالُوا رَبَّنَا عَلِّمْنَا لِنَا إِلَيْكُمْ
لِمُرْسَلُونَ (١٦) وَمَا عَلَّمْنَا إِلَّا الْبَلَاغَ الْمُبِينُ
(١٧) قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا
لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ
(١٨) قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَئِنْ ذَكَرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
مُتْسِرُونَ (١٩) وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ
يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ (٢٠) اتَّبِعُوا مَنْ
لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ (٢١) وَمَالِيَ لَا
أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (٢٢) أَلَا تَأْخُذُ
مِنْ دُونِهِ آلِهَةٌ إِنْ يُرَدَّنِ الرَّحْمَنُ بَصُرًا لَا تَعْنُ

عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنقِدُونَ (٢٣) إِنِّي إِذَا
لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (٢٤) إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ
فَأَسْمَعُونَ (٢٥) قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ
قَوْمِي يَعْلَمُونَ (٢٦) بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي
مِنَ الْمُكْرَمِينَ (٢٧) وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ
مِن بَعْدِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا
مُنزِلِينَ (٢٨) إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فِإِذَا هُمْ
خَامِدُونَ (٢٩) يَا حَسْرَةَ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَا تُبِهِمْ مِّنْ
رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (٣٠) أَلَمْ يَرَوْا كَمْ
أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا
يَرْجِعُونَ (٣١) وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ
(٣٢) وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا
مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يُأْكُلُونَ (٣٣) وَجَعَلْنَا فِيهَا
جَنَاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِ

الْعُيُونِ (٣٤) لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ
 أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ (٣٥) سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ
 الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمَنْ أَنْفُسِهِمْ
 وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ (٣٦) وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ
 النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ (٣٧) وَالشَّمْسُ تَجْرِي
 لِمُسْتَقَرٍّ لَهُ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (٣٨) وَالْقَمَرَ
 قَدَرْنَا مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ (٣٩)
 لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ
 سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ (٤٠) وَآيَةٌ
 لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ الْمُسْحُونِ (٤١)
 وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ (٤٢) وَإِنْ نَشَاءُ
 نُغْرِقُهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقَدُونَ (٤٣) إِلَّا
 رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ (٤٤) وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ

تُرْحَمُونَ (٤٥) وَمَا تَأْتِيهِمْ مِّنْ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِ
رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ (٤٦) وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَلِلَّذِينَ
آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (٤٧) وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا
الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٤٨) مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا
صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ (٤٩) فَلَا
يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ
(٥٠) وَنَفَخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ (٥١) قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن
مَّرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ
(٥٢) إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ
لَدَيْنَا مَحْضُرُونَ (٥٣) فَالْيَوْمَ لَا تُظَلِّمُ نَفْسٌ شَيْئًا
وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (٥٤) إِنْ

أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهُونَ (٥٥)
هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ
مُتَّكِنُونَ (٥٦) لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا
يَدَّعُونَ (٥٧) سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ (٥٨)
وَأَمَّا تَزُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ (٥٩) أَلَمْ أَعْهَدُ
إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ
لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ (٦٠) وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا
صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ (٦١) وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ
جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ (٦٢) هَذِهِ
جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ (٦٣) اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ (٦٤) الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ
وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ (٦٥) وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى
أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ (٦٦)

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا
 مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ (٦٧) وَمَنْ نَعْمَرُهُ نُنَكِّسْهُ
 فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ (٦٨) وَمَا عَلَّمْنَاهُ
 الشُّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ
 مُّبِينٌ (٦٩) لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ
 عَلَى الْكَافِرِينَ (٧٠) أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَاهُمْ
 مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ (٧١)
 وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ
 (٧٢) وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ
 (٧٣) وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ
 يَنْصَرُونَ (٧٤) لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ
 جُنْدٌ مُحْضَرُونَ (٧٥) فَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ
 مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ (٧٦) أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا
 خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ (٧٧)

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي
 الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ (٧٨) قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي
 أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ (٧٩)
 الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا
 فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ (٨٠) أَوَلَيْسَ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ
 يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ (٨١) إِنَّمَا
 أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
 (٨٢) فَسُبْحَانَ الَّذِي فِي يَدَيْهِ مَلَكَوَاتُ كُلِّ
 شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (٨٣)

﴿ آية وإن يكاد ﴾

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ
 لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ وَمَا هُوَ
 إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

دعای جوشن کبیر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

(۱) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا از تو می خواهم به حق نامت

یاالله

یا الله

یا رَحْمٰنُ

ای رحم کننده بر کافران و مؤمنان در دنیا

یا رَحِیْمُ

ای رحم کننده بر مؤمنان در آخرت

یا کَرِیْمُ

ای بخشنده

یا مُقِیْمُ

ای پاینده

یا عَظِیْمُ

ای بزرگ بی پایان

یا قَدِیْمُ

ای دیرینه

يَا عَلِيمَ

ای دانای

يَا حَلِيمَ

ای بردبار

يَا حَكِيمَ

ای دارنده‌ی حکم

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْإِنَّا أَنْتَ الْغُوثُ الْغُوثُ خَلُّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاک‌ی سزاوار توست، ای که هیچ‌خدایی جز تو نیست، فریادرس، فریادرس: یارب ما را از آتش کارما رهایی بخش

(۲) يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ

ای سرورِ اسماء الهی

يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ

ای آجابت‌کننده‌ی دعاها

يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ

ای بالا برنده‌ی درجات آگاهی

يَا وَدِيَّ الْمُحْسَنَاتِ

ای مَنوَلی انجام اعمال خوب

يَا غَافِرَ الْخَطِيئَاتِ

ای پوشاننده‌ی خطاها

يَا مُعْطِيَ الْمَسْأَلَاتِ

ای عطاکنندهی خواسته‌ها

يَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ

ای قبول کنندهی توبه‌ها

يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ

ای شنوندهی صداها

يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ

ای دانای اسرارِ نهان

يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ

ای دفع کنندهی بلاها

(۳) يَا خَيْرَ الْغَافِرِينَ

ای بهترین آمرزندگان

يَا خَيْرَ الْفَاتِحِينَ

ای بهترین گشاینندگان

يَا خَيْرَ النَّاصِرِينَ

ای بهترین یاوران

يَا خَيْرَ الْحَاكِمِينَ

ای بهترین حاکمان

يَا خَيْرَ الرَّازِقِينَ

ای بهترین روزی دهندگان

يَا خَيْرَ الْوَارِثِينَ

ای بهترین وارثان

يَا خَيْرَ الْحَامِدِينَ

ای بهترین ستاینندگان

يَا خَيْرَ الذَّاكِرِينَ

ای بهترین یادکنندگان

يَا خَيْرَ الْمُنْزِلِينَ

ای بهترین نازل کنندگان

يَا خَيْرَ الْمُحْسِنِينَ

ای بهترین احسان کنندگان

(۴) يَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَالْجَمَالُ

ای که اقتدار و زیبایی از آن توست

يَا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْكَمَالُ

ای که توانایی و کمال از آن توست

يَا مَنْ لَهُ الْمَلِكُ وَالْمَجَلَالُ

ای که فرمانروایی و شکوهمندی از آن توست

يَا مَنْ هُوَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ

ای که بزرگی و برتری از آن توست

يَا مَنْ شَيْءُ السَّحَابِ الثَّقَالِ

ای پدیدآورندهی ابرهای باران زا

يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْحِمَالِ

ای که حيله‌ها را سخت نابود می‌کنی

يَا مَنْ هُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

ای که حساب‌ریت سریع است

يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

ای که مجازاتت سخت و طاقت فرساست

يَا مَنْ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ

ای که بهترین پاداش‌ها نزد توست

يَا مَنْ عِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ

ای که کتاب ازل تا ابد نزد توست

(۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا حَنَّانُ

ای که مهربانی به پشت کنندگان

يَا مَنَّانُ

ای که بدون درخواست نعمت می دهی

يَا دَيَّانُ

ای پاداش دهنده

يَا بُرْهَانَ

ای دلیل روشن

يَا سُلْطَانَ

ای مُسلط

يَا رِضْوَانَ

ای مایه‌ی خشنودی

يَا غُفْرَانَ

ای آمرزنده

يَا سُبْحَانَ

ای مُنَزَّه بی نقص

يَا مُسْتَعَانَ

ای یاری کننده

يَا ذَا الْمُنِّ وَالْبَيَانِ

ای صاحبِ نعمت و روشنگری

(۶) يَا مَنْ تَوَاضَعُ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ

ای که هر چیزی در برابر بزرگی تو متواضع است

يَا مَنْ اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ

ای که هر چیزی در مقابل قدرت تو تسلیم است

يَا مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ

ای که هر چیزی در برابر عزت تو ذلیل است

يَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ

ای که هر چیزی در برابر هیبت تو فروتن است

يَا مَنْ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ خَشْيَتِهِ

ای که هر چیزی از بیم تو خاشع است

يَا مَنْ تَشَقَّقَتِ الْجِبَالُ مِنْ مَخَافَتِهِ

ای که کوهها از بیم تو شکافته می‌شوند

يَا مَنْ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ بِأَمْرِهِ

ای که آسمانها به فرمان تو برافراشته شده‌اند

يَا مَنْ اسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُونَ بِإِذْنِهِ

ای که کُرآت به اذن تو در مدار خود مستقر گشته‌اند

يَا مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ

ای که رعد به حمد تو تسبیح گوست

يَا مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ

ای که بر اهل مملکتِ خویش ستم روا نمی‌داری

يَا غَافِرَ الْخَطَايَا

ای پوشاننده‌ی اشتباهات

يَا كَاشِفَ الْبَلَايَا

ای برطرف‌کننده‌ی بلاها

يَا مُنْتَهَى الرَّجَايَا

ای نهایتِ امیدها

يَا مُجْزِلَ الْعَطَايَا

ای بسیار عطاکننده

يَا وَاهِبَ الْهَدَايَا

ای بخشنده‌ی هدایا

يَا رَازِقَ الْبَرَايَا

ای روزی دهنده‌ی آفریده‌ها

يَا قَاضِيَ الْمَنَايَا

ای برآورنده‌ی آرزوها

يَا سَامِعَ الشَّكَايَا

ای شنوای گله‌ها

يَا بَاعِثَ الْبُرَايَا

ای برانگیزنده‌ی آفریده‌ها

يَا مُطْلِقَ الْأَسَارَى

ای آزادکننده‌ی اسیران

(۸) يَا ذَا الْحَمْدِ وَالشَّانِءِ

ای صاحب ستایش و سپاس

يَا ذَا الْفَخْرِ وَالْبَهَاءِ

ای صاحب سرافرازی و اُبّهت

يَا ذَا الْمَجْدِ وَالسَّنَاءِ

ای صاحب بزرگواری و درخشش نور

يَا ذَا الْعَهْدِ وَالْوَفَاءِ

ای صاحب عهد و وفاداری

يَا ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضَاءِ

ای صاحب عفو و خشنودی

يَا ذَا الْمُنِّ وَالْعَطَاءِ

ای صاحب نعمت و بخشش

يَا ذَا الْفِضْلِ وَالْقَضَاءِ

ای صاحب جداکننده‌ی حق از باطل و داوری

يَا ذَا الْعِزِّ وَالْبُقَاءِ

ای صاحب عزت و پایدگی

يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّخَاءِ

ای صاحب بخشش و سخاوت

يَا ذَا الْإِلَاءِ وَالنَّعْمَاءِ

ای صاحب نعمت‌های خاص و عام

(۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا مَانِعَ

ای بازدارنده از بدی‌ها

يَا دَافِعَ

ای دفع‌کننده‌ی بلاها

يَا رَافِعَ

ای ارتقا دهنده

يَا صَانِعَ

ای سازنده

يَا نَافِعَ

ای نفع‌رساننده

يَا سَامِعَ

ای شنوا

يَا جَامِعَ

ای جمع کننده‌ی نفوس

يَا شَافِعَ

ای شفاعت کننده

يَا وَاسِعَ

ای وسعت بخش نعمت‌ها

يَا مُوسِعَ

ای وسعت دهنده‌ی روزی‌ها

(۱۰) يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ

ای سازنده‌ی هر ساخته شده

يَا خَالِقَ كُلِّ مَخْلُوقٍ

ای خالق هر آفریده

يَا رَازِقَ كُلِّ مَرْرُوقٍ

ای روزی دهنده‌ی هر روزی خواه

يَا مَالِكَ كُلِّ مَمْلُوكٍ

ای مالک هر ملک و دارایی

يَا كَاشِفَ كُلِّ مَكْرُوبٍ

ای برطرف کننده‌ی هر گرفتاری

يَا فَارِجَ كُلِّ مَهْمُومٍ

ای گشایشگر هر اندوه

يَا رَاحِمَ كُلِّ مَرْحُومٍ

ای رحم کننده‌ی هر دل سوخته

يَا نَاصِرَ كُلِّ مَخْذُولٍ

ای یاور هر خوار شده

يَا سَاتِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ

ای پوشاننده‌ی عیب‌ها

يَا مُلْجَأَ كُلِّ مَطْرُودٍ

ای پناه‌طرد شدگان

(۱۱) يَا عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي

ای ساز و برگم در سختی‌ها

يَا رَجَائِي عِنْدَ مُصِيبَتِي

ای امیدم هنگام مصیبتم

يَا مُؤْنِسِي عِنْدَ وَحْشَتِي

ای همدمم هنگام وحشتم

يَا صَاحِبِي عِنْدَ غُرْبَتِي

ای همراهم هنگام غربتم

يَا وَليِّي عِنْدَ نِعْمَتِي

ای سرپرستم هنگام نعمتم

يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُرْبَتِي

ای فریادرسم هنگام اندوهم

يَا دَلِيلِي عِنْدَ حَيْرَتِي

ای راهنمایم هنگام سرگردانیم

يَا غَنَائِي عِنْدَ اِفْتِقَارِي

ای توانگری‌ام هنگام نیازمندیم

يَا مَلْجئِي عِنْدَ اضْطِرَّارِي

ای پناهم هنگام درماندگی‌ام

يَا مُعِينِي عِنْدَ مَفْزَعِي

ای یاورم هنگام بیچارگی‌ام

(۱۲) يَا عَلَّامَ الْغُيُوبِ

ای دانای نهان‌ها

يَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ

ای آمرزنده‌ی گناهان

يَا سِتَّارَ الْعُيُوبِ

ای پوشاننده‌ی عیب‌ها

يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ

ای برطرف کننده‌ی اندوه‌ها

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ

ای دگرگون کننده‌ی قلب‌ها

يَا طَيِّبَ الْقُلُوبِ

ای طیب قلب‌ها

يَا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ

ای روشنی بخش قلب‌ها

يَا أَيْسَرَ الْقُلُوبِ

ای مونس قلب‌ها

يَا مُفَرِّجَ الْهُمُومِ

ای گشاینده‌ی اندوه‌ها

يَا مُنْفِسَ الْغُومِ

ای زدا بنده‌ی غم‌ها

(۱۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا جَلِيلُ

ای باشکوه

يَا جَمِيلُ

ای زیبا

يَا وَكِيلُ

ای کارگزار

يَا كَفِيلُ

ای عهده‌دار

يَا دَلِيلُ

ای راهنما

يَا قَبِيلُ

ای کارساز

يَا مُدِيلُ

ای نیک بخت کننده

يَا مُنِيلُ

ای رساننده به هدف

يَا مُقِيلُ

ای درگذرنده

يَا مُحِيلُ

ای چاره‌ساز

(۱۴) يَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ

ای راهنمای حیرت‌زدگان

يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ

ای فریادرس استغاثه‌کنندگان

يَا صَرِيحَ الْمُسْتَصْرِخِينَ

ای دادرس دادخواهان

يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ

ای پناه‌پناه‌جویان

يَا أَمَانَ الْمُخَافِينَ

ای ایمنی‌بخش بیمناکان

يَا عَوْنَ الْمُؤْمِنِينَ

ای یوری دهنده‌ی مومنان

يَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ

ای رحم‌کننده‌ی بینوایان

يَا مُلْجَأَ الْعَاصِينَ

ای پناه‌عصیانگران

يَا غَافِرَ الْمُذْنِبِينَ

ای آمرزنده‌ی گناهان

يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ

ای اجابت‌کننده‌ی دعای درماندگان

(۱۵) يَا ذَا الْجُودِ وَالْإِحْسَانِ

ای صاحب بخشش و نیکی

يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْإِمْتِنَانِ

ای دارای فضل و نعمت

يَا ذَا الْأَمْنِ وَالْأَمَانِ

ای صاحب امنیت و آسایش

يَا ذَا الْقُدْسِ وَالسُّبْحَانَ

ای صاحب پاک و بی آیش

يَا ذَا الْحِكْمَةِ وَالْبَيَانَ

ای صاحب حکمت و روشنگری

يَا ذَا الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ

ای صاحب رحمت و خشنودی

يَا ذَا الْحُجَّةِ وَالْبُرْهَانَ

ای صاحب دلیل و استدلال

يَا ذَا الْعُظْمَةِ وَالسُّلْطَانِ

ای صاحب عظمت و سلطنت

يَا ذَا الرَّأْفَةِ وَالْمُسْتَعَانَ

ای صاحب رأفت و پشتمانی

يَا ذَا الْعَفْوِ وَالْغُفْرَانِ

ای صاحب گذشت و آمرزش

(۱۶) يَا مَنْ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۝

ای که پروردگار هر چیزی

يَا مَنْ هُوَ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ ۝

ای که معبود هر چیزی

يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۝

ای که آفریدگار هر چیزی

يَا مَنْ هُوَ صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ ۝

ای که سازندهی هر چیزی

يَا مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ ۝

ای که پیش از هر چیزی

يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ ۝

ای که بعد از هر چیزی

يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ

ای که برتر از هر چیزی

يَا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ

ای که دانای هر چیزی

يَا مَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

ای که توانا به هر چیزی

يَا مَنْ هُوَ يَبْقَىٰ وَيَفْنَىٰ كُلُّ شَيْءٍ

ای که تو می‌مانی و باقی همه فانی

(۱۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا مُؤْمِنُ

ای ایمنی بخش

يَا مُهَيِّمُنُ

ای محافظ

يَا مُكُونُ

ای هستی بخش

يَا مُلَقِّنُ

ای روشنگر

يَا مُبِينٌ

ای نشان دهنده

يَا مُهَوِّنٌ

ای آسان کننده

يَا مُمَكِّنٌ

ای ممکن کننده‌ی ناشدنی‌ها

يَا مُزِينٌ

ای زینت بخشِ نعمت‌ها

يَا مُعَلِّنٌ

ای آشکار کننده‌ی حقایق

يَا مُقَسِّمٌ

ای تقسیم کننده‌ی برکات

(۱۸) يَا مَنْ هُوَ فِي مُلْكِهِ مُقِيمٌ

ای که در فرمانروایت پا برجایی

يَا مَنْ هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَدِيمٌ

ای که در سلطه بی‌آغازی

يَا مَنْ هُوَ فِي جَلَالِهِ عَظِيمٌ

ای که در شکوهت با عظمتی

يَا مَنْ هُوَ عَلَى عِبَادِهِ رَحِيمٌ

ای که بر بندگانت رحیمی

يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

ای که بر هر چیزی دانایی

يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ

ای که نسبت به گناهکاران بردباری

يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ

ای که نسبت به امیدواران بخشنده‌ای

يَا مَنْ هُوَ فِي صُنْعِهِ حَكِيمٌ

ای که نسبت به آنچه ساخته‌ای حکیمی

يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ لَطِيفٌ

ای که در حکمت خود لطیفی

يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ قَدِيمٌ

ای که در لطف خود دیرینه‌ای

(۱۹) يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا فَضْلُهُ

ای که جز به فضل تو امید نیست

يَا مَنْ لَا يُسْأَلُ إِلَّا عَفْوُهُ

ای که در خواستی جز بخشش تو نیست

يَا مَنْ لَا يُنْظَرُ إِلَّا بِرُّهُ

ای که جز احسان تو، چشم داشتی نیست

يَا مَنْ لَا يُخَافُ إِلَّا عَدْلُهُ

ای که تا عدل تو هست، جای ترسی نیست

يَا مَنْ لَا يَدُومُ إِلَّا مَلْكُهُ

ای که هیچ حکومتی جز حکومت تو پایدار نیست

يَا مَنْ لَا سُلْطَانَ إِلَّا سُلْطَانُهُ

ای که هیچ سلطنتی جز سلطنت تو پایدار نیست

يَا مَنْ وَسَعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ

ای که رحمت تو هر چیزی را فرا گرفته

يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ

ای که رحمت تو بر خشمت پیشی گرفته

يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ

ای که علم تو بر همه‌ی هستی احاطه دارد

يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ مِثْلَهُ

ای که هیچ کس مانند تو نیست

(۲۰) يَا فَارِجَ الْهَمِّ

ای رهایی بخش اندوه

يَا كَاشِفَ الْغَمِّ

ای برطرف‌کننده‌ی غم

يَا غَافِرَ الذَّنْبِ

ای آمرزنده‌ی گناه

يَا قَابِلَ التَّوْبِ

ای پذیرنده‌ی توبه

يَا خَالِقَ الْخَلْقِ

ای آفریننده‌ی خلق

يَا صَادِقَ الْوَعْدِ

ای راست‌کردار

يَا مُوفِيَ الْعَهْدِ

ای وفادار

يَا عَالِمَ السِّرِّ

ای دانای نهان

يَا فَالِقَ الْحَبِّ

ای شکافنده‌ی دانه

يَا رَازِقَ الْأَنْامِ

ای روزی‌دهنده‌ی آفریده‌ها

(۲۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا عَلِيُّ

ای بلند مرتبه

يَا وَفِي

ای وفادار

يَا غَنِي

ای بی‌نیاز

يَا مَلِي

ای دارا

يَا حَفِي

ای پرمهر

يَا رَضِي

ای خشنود

يَا زَكِي

ای پاک

يَا بَدِي

ای پدیدآورنده

يَا قَوِيُّ

ای نیرومند

يَا وَلِيُّ

ای سرپرست

(۲۲) يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ

ای نمایان کننده‌ی زیبایی

يَا مَنْ سَتَرَ الْقَبِيحَ

ای پوشاننده‌ی زشتی

يَا مَنْ لَمْ يُوَاخِذْ بِالْجُرَيْرَةِ

ای که به سبب گناه تنبیه نمی‌کند

يَا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السِّرَّ

ای که پرده‌ی دُری نمی‌کند

يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ

ای که بسیار باگذشتی

يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ

ای که زود می‌بخشی

يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ

ای که آمرزشت حدی ندارد

يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ

ای که دست رحمتت باز است

يَا صَاحِبَ كُلِّ مَجْوَى

ای آگاه از هر راز نهان

يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى

ای پایان دهنده‌ی هر شکوه

(۲۳) يَا ذَا النُّعْمَةِ السَّابِغَةِ

ای صاحب نعمت فراگیر

يَا ذَا الرَّحْمَةِ الْوَّاسِعَةِ

ای صاحب رحمت گسترده

يَا ذَا الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ

ای عطاکننده‌ی نعمت قبل از درخواست

يَا ذَا الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ

ای صاحب حکمت مطلق

يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ

ای صاحب قدرت کامل

يَا ذَا الْحُجَّةِ الْقَاطِعَةِ

ای صاحب برهان قاطع

يَا ذَا الْكَرَامَةِ الظَّاهِرَةِ

ای صاحب کرامت آشکار

يَا ذَا الْعِزَّةِ الدَّائِمَةِ

ای دارای عزت جاویدان

يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمُتِينَةِ

ای صاحب نیروی پابرجا

يَا ذَا الْعُظْمَةِ الْمُنِيعَةِ

ای صاحب عظمت دست نیافتنی

(۲۴) يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ

ای آفرینندهی آسمانها

يَا جَاعِلَ الظُّلُمَاتِ

ای پدیدآورندهی تاریکیها

يَا رَاحِمَ الْعَبْرَاتِ

ای رحم کننده به چشمهای گریان

يَا مُقِيلَ الْعُثْرَاتِ

ای گذشت کننده از لغزشها

يَا سَاتِرَ الْعَوْرَاتِ

ای پوشانندهی عورتها

يَا مُحْيِي الْأَمْوَاتِ

ای زنده کننده‌ی مُردگان

يَا مُنْزِلَ الْآيَاتِ

ای نازل کننده‌ی آیات

يَا مُضَعِّفَ الْحَسَنَاتِ

ای افزون کننده‌ی نیکی‌ها

يَا مَاحِيَ السَّيِّئَاتِ

ای محوکننده‌ی بدی‌ها

يَا شَدِيدَ النَّقِمَاتِ

ای سخت گیرنده‌ی کیفرها

(۲۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا مُصَوِّرُ

ای تصویر آفرین

يَا مُقَدِّرُ

ای تقدیرکننده

يَا مُدَبِّرُ

ای تدبیرکننده

يَا مُطَهِّرُ

ای پاک‌کننده

يَا مُنَوِّرُ

ای روشنی‌بخش

يَا مُيَسِّرُ

ای آسان‌کننده

يَا مُبَشِّرُ

ای بشارت‌دهنده

يَا مُنْذِرُ

ای بیم‌دهنده

يَا مُقَدِّمُ

ای تقدّم‌دهنده

يَا مُؤَخِّرُ

ای تأخیر‌انداز

(۲۶) يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ

ای پروردگار کعبه

يَا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ

ای پروردگار ماه با احترام

يَا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ

ای پروردگار شهر محترم

يَا رَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ

ای پروردگار پایه‌ی کعبه و مقام ابراهیم

يَا رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ

ای پروردگار مشعر الحرام

يَا رَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

ای پروردگار مسجد الحرام

يَا رَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ

ای پروردگار حلال و حرام

يَا رَبَّ النُّورِ وَالظُّلَامِ

ای پروردگار نور و تاریکی

يَا رَبَّ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ

ای پروردگار طواف تحیت و سلام

يَا رَبَّ الْقُدْرَةِ فِي الْأَنْعَامِ

ای پرورنده‌ی قدرت در آفریدگان

(۲۷) يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ

ای برترین حاکمان

يَا أَعْدَلَ الْعَادِلِينَ

ای عادل ترین دادگران

يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ

ای راستگو ترین راستگويان

يَا أَطْهَرَ الطَّاهِرِينَ

ای پاک ترین پاكان

يَا أَحْسَنَ الْمُخَالِقِينَ

ای بهترین آفریدگان

يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ

ای سریع ترین محاسبه گران

يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ

ای شنواترین شنوایان

يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ

ای بیناترین بینندگان

يَا أَشْفَعَ الشَّافِعِينَ

ای شفاعت کننده ترین شفاعت کنندگان

يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ

ای بزرگووارترین بزرگواران

(۲۸) يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ

ای تکیه‌گاه کسی که هیچ تکیه‌گاهی ندارد

يَا سِنْدَ مَنْ لَا سِنْدَ لَهُ

ای پشتوانه‌ی کسی که هیچ پشتوانه‌ای ندارد

يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ

ای ذخیره‌ی کسی که هیچ ذخیره‌ای ندارد

يَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ

ای حفاظت‌کننده‌ی کسی که هیچ محافظی ندارد

يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ

ای فریادرس کسی که فریادرسی ندارد

يَا فُحْرَ مَنْ لَا فُحْرَ لَهُ

ای افتخار کسی که افتخاری ندارد

يَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ

ای عزت کسی که عزتی ندارد

يَا مُعِينَ مَنْ لَا مُعِينَ لَهُ

ای یاور کسی که یاوری ندارد

يَا أُنَيْسَ مَنْ لَا أُنَيْسَ لَهُ

ای همدم کسی که همدمی ندارد

يَا أَمَانَ مَنْ لَا أَمَانَ لَهُ

ای امان بخش کسی که امانی ندارد

(۲۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا از تو می خواهم به حق نامت

يَا عَاصِمُ

ای نگهدارنده

يَا قَائِمُ

ای پابرجا

يَا دَائِمُ

ای جاویدان

يَا رَاحِمُ

ای رحم کننده

يَا سَالِمُ

ای سلامتی بخش

يَا حَاكِمُ

ای داور

يَا عَالِمُ

ای دانا

يَا قَاسِمُ

ای قسمت کننده‌ی روزی

يَا قَابِضُ

ای تنگ گیرنده

يَا بَاسِطُ

ای گشایش دهنده

(۳۰) يَا عَاصِمَ مَنْ اسْتَعَصَمَهُ

ای نگهدار کسی که از تو نگهداری طلبد

يَا رَاحِمَ مَنْ اسْتَرَحَمَهُ

ای رحم کننده‌ی کسی که از تو رحمت خواهد

يَا غَافِرَ مَنْ اسْتَغْفَرَهُ

ای آمرزنده‌ی کسی که از تو آمرزش خواهد

يَا نَاصِرَ مَنْ اسْتَنْصَرَهُ

ای یاور کسی که از تو یاری خواهد

يَا حَافِظَ مَنْ اسْتَحَفَّظَهُ

ای حافظ کسی که از تو محافظت خواهد

يَا مُكْرَمَ مَنْ اسْتَكْرَمَهُ

ای اکرام کننده‌ی کسی که از تو کرم خواهد

يَا مُرْشِدَ مَنْ اسْتَرْشَدَ

ای رهبر کسی که از تو راهنمایی خواهد

يَا صَرِيحَ مَنْ اسْتَصْرَحَهُ

ای فریادرس کسی که از تو فریادرسی خواهد

يَا مُعِينَ مَنْ اسْتَعَانَهُ

ای یاور کسی که از تو یآوری خواهد

يَا مُغِيثَ مَنْ اسْتَعَاثَهُ

ای دادرس کسی که از تو دادرسی خواهد

(۳۱) يَا عَزِيزَ الْأَيْضَامِ

ای مقتدری که خوار نشوی

يَا لَطِيفًا لَا يُرَامُ

ای لطیفی که دست یافتنی نیستی

يَا قَيُّوْمًا لَا يَنْامُ

ای پاینده‌ای که نمی‌خوابی

يَا دَائِمًا لَا يَفُوتُ

ای جاویدی که هرگز نابود نشوی

يَا حَيًّا لَا يَمُوتُ

ای زنده‌ای که هرگز نمی‌میری

يَا مَلِكًا لَا يَزُولُ

ای پادشاهی که زوال نپذیری

يَا بَاقِيًا لَا يَفْنَى

ای ماندگاری که نابود نشوی

يَا عَالِمًا لَا يَجْهَلُ

ای دانایی که جاهل نگردی

يَا صَمَدًا لَا يُطْعَمُ

ای بی نیازی که اطعام نشوی

يَا قَوِيًّا لَا يَضْعَفُ

ای نیرومندی که ضعیف نگردی

(۳۲) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا از تو می خواهم به حق نامت

يَا أَحَدُ

ای یکتا

يَا وَاحِدُ

ای یگانه

يَا شَاهِدُ

ای گواه

يَا مَاجِدُ

ای بزرگوار

يَا حَامِدُ

ای ستایشگر

يَا رَاشِدُ

ای راهبر

يَا بَاعِثُ

ای معراج دهنده

يَا وَارِثُ

ای وارث

يَا ضَارُّ

ای ضرر رساننده از روی حکمت

يَا نَافِعُ

ای سود دهنده به حق جویان

(۳۳) يَا اَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ

ای که از هر عظیمی عظیم‌تری

يَا اَكْرَمَ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ

ای که از هر بخشنده‌ای بخشنده‌تری

يَا أَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ

ای که از هر رحم کننده، رحیم تری

يَا أَعْلَمَ مِنْ كُلِّ عَالِمٍ

ای که از هر دانایی، داناتری

يَا أَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكِيمٍ

ای که از هر حاکمی، حکیم تری

يَا أَقْدَمَ مِنْ كُلِّ قَدِيمٍ

ای که از هر قدیمی، دیرینه تری

يَا أَكْبَرَ مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ

ای که از هر بزرگی، بزرگتری

يَا أَطْفَمَ مِنْ كُلِّ لَطِيفٍ

ای که از هر لطیفی، لطیف تری

يَا أَجَلَ مِنْ كُلِّ جَلِيلٍ

ای که از هر شکوه مندی، باشکوه تری

يَا أَعْزَمَ مِنْ كُلِّ عَزِيزٍ

ای که از هر عزیز، عزیز تری

(۳۴) يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ

ای که با بزرگواری می گذری

يَا عَظِيمَ الْمَنِّ

ای که نعمتت عظیم است

يَا كَثِيرَ الْخَيْرِ

ای خیر

يَا قَدِيمَ الْفَضْلِ

ای که فضل تو دیرینه

يَا دَائِمَ اللَّطْفِ

ای لطف تو همیشگی

يَا لَطِيفَ الصَّنْعِ

ای آفرینش تو لطیف

يَا مُنْقَسِ الْكُرْبِ

ای برطرف کننده ی گرفتاری

يَا كَاشِفَ الضَّرِّ

ای زداینده ی زیان

يَا مَالِكَ الْمَلِكِ

ای فرمانروای عالم

يَا قَاضِيَ الْحَقِّ

ای قاضی برحق

(۳۵) يَا مَن هُوَ فِي عَهْدِي وَفِي

ای که به عهدت وفاداری

يَا مَن هُوَ فِي وَفَائِهِ قَوِيٌّ

ای که در وفاداریت توانمندی

يَا مَن هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلِيٌّ

ای که در توانمندیت بلند مرتبه‌ای

يَا مَن هُوَ فِي عُلوِّهِ قَرِيبٌ

ای که در عین بلند مرتبه‌گی به بندگانت نزدیکی

يَا مَن هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيفٌ

ای که در عین نزدیکی لطیفی

يَا مَن هُوَ فِي لُطْفِهِ شَرِيفٌ

ای که در عین لطف شریفی

يَا مَن هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ

ای که در عین شرافت عزیزی

يَا مَن هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمٌ

ای که در عین عزت عظیمی

يَا مَن هُوَ فِي عَظَمَتِهِ مُجِيدٌ

ای که در عین عظمت باشکوهی

يَا مَنْ هُوَ فِي مَجْدٍ حَمِيدٍ

ای که در عین شکوهت ستوده‌ای

(۳۶) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا كَافِي

ای کفایت‌کننده

يَا شَافِي

ای شفا دهنده

يَا وَافِي

ای وفا کننده

يَا مُعَافِي

ای عافیت‌بخش

يَا هَادِي

ای هدایت‌کننده

يَا دَاعِي

ای دعوت‌کننده

يَا قَاضِي

ای حاکم

يَا رَاضِي

ای خشنود

يَا عَالِي

ای بلند مرتبه

يَا بَاقِي

ای ماندگار

(۳۷) يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَهُ

ای که هر چیزی در برابر تو فروتن است

يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاشِعٌ لَهُ

ای که هر چیزی در برابر تو خاشع است

يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ كَائِنٌ لَهُ

ای که هر چیزی توسط تو هستی می‌یابد

يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ

ای که وجود هر چیزی به واسطه‌ی وجود توست

يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ إِلَيْهِ

ای که هر چیزی به سوی تو باز می‌گردد

يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَائِفٌ مِنْهُ

ای که هر چیزی از تو هراسان است

يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهِ

ای که هر چیزی به تو استوار است

يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صَائِرٌ إِلَيْهِ

ای که هر چیزی از سوی تو با شعور می شود

يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

ای که هر چیزی مشغول حمد توست

يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ

ای که هر چیزی نابود می شود جز ذات مقدس تو

(۳۸) يَا مَنْ لَا مَفْرَإَ إِلَّا إِلَيْهِ

ای که مفری جز به سوی تو نیست

يَا مَنْ لَا مَفْزَعَ إِلَّا إِلَيْهِ

ای که هیچ پناهی جز به سوی تو نیست

يَا مَنْ لَا مَقْصِدَ إِلَّا إِلَيْهِ

ای که مقصدی جز به سوی تو نیست

يَا مَنْ لَا مَنجَى مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ

ای که هیچ راه نجاتی جز به سوی تو نیست

يَا مَنْ لَا يُرْغَبُ إِلَّا إِلَيْهِ

ای که میل و رغبتی جز به سوی تو نیست

يَا مَنْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِهِ

ای که هیچ نیرویی جز به یاری تو حاصل نشود

يَا مَنْ لَا يُسْتَعَانُ إِلَّا بِهِ

ای که جز از تو یاری نجویند

يَا مَنْ لَا يُتَوَكَّلُ إِلَّا عَلَيْهِ

ای که جز بر تو توکل نکنند

يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا هُوَ

ای که جز به تو امید نیندند

يَا مَنْ لَا يُعْبَدُ إِلَّا هُوَ

ای که جز تو را بندگی نکنند

(۳۹) يَا خَيْرَ الْمَرْهُوبِينَ

ای بهترین تأثیرگذاران

يَا خَيْرَ الْمُرْغُوبِينَ

ای بهترین رغبت شدگان

يَا خَيْرَ الْمُطْلُوبِينَ

ای بهترین طلب شدگان

يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ

ای بهترین پاسخگویان

يَا خَيْرَ الْمُقْصُودِينَ

ای بهترین مقصدها

يَا خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ

ای بهترین یادشدگان

يَا خَيْرَ الْمُشْكُورِينَ

ای بهترینی که شکرش گویند

يَا خَيْرَ الْمَحْبُوبِينَ

ای بهترین محبوبان

يَا خَيْرَ الْمَدْعُوبِينَ

ای بهترین خوانده شدگان

يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنِسِينَ

ای بهترین مونسان

(۴۰) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا از تو می خواهم به حق نامت

يَا غَافِرُ

ای آمرزنده

يَا سَاتِرُ

ای خطا پوش

يَا قَادِرُ

ای توانا

يَا قَاهِرُ

ای مُسَلِّط

يَا فَاطِرُ

ای فطرت بخش

يَا كَاسِرُ

ای درهم شکننده

يَا جَابِرُ

ای پیوند دهنده

يَا ذَاكِرُ

ای یاد کننده

يَا نَاطِرُ

ای نظارت کننده

يَا نَاصِرُ

ای یاور

(۴۱) يَا مَنْ خَلَقَ فَسْوَى

ای که می آفرینی سپس همسان می کنی

يَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدَى

ای که تقدیر می‌کنی و هدایت می‌بخشی

يَا مَنْ يَكْشِفُ الْبَلْوَى

ای که بلاها را از میان برمی‌گیری

يَا مَنْ لِيَسْمَعُ النَّجْوَى

ای که رازها را می‌شنوی

يَا مَنْ يُنْقِذُ الْغَرَقَى

ای که غرق شدگان را نجات می‌دهی

يَا مَنْ يُنْجِي الْهَلَكَى

ای که هلاک شدگان را نجات می‌دهی

يَا مَنْ لِيُشْفِيَ الْمَرْضَى

ای که بیماران را شفا می‌بخشی

يَا مَنْ أَضْحَكَ وَأَبْكَى

ای که می‌خندانی و می‌گریانی

يَا مَنْ أَمَاتَ وَأَحْيَا

ای که می‌میرانی و زنده می‌گردانی

يَا مَنْ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى

ای که زوج‌های نر و ماده را خلق می‌کنی

(۴۲) يَا مَنْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبِيلُهُ

ای که در خشکی و دریا، راه از آن توست

يَا مَنْ فِي الْأَفَاقِ آيَاتُهُ

ای که در سراسر گیتی نشانه‌های توست

يَا مَنْ فِي الْأَيَاتِ بُرْهَانُهُ

ای که در نشانه‌هایت، حُجَّت توست

يَا مَنْ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ

ای که در مرگ، قدرت آشکار است

يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ

ای که در گذرگاه‌ها، عبرت نهفته است

يَا مَنْ فِي الْقِيَامَةِ مُلْكُهُ

ای که در قیامت مالکی

يَا مَنْ فِي الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ

ای که در حسابرسی هیبتت نمایان است

يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ قِضَاؤُهُ

ای که در سنجش اعمال، داوری از آن توست

يَا مَنْ فِي الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ

ای که پاداشت در بهشت است

يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ

ای که کیفرت در آتش دوزخ است

(۴۳) يَا مَنْ إِلَيْهِ يَهْرُبُ الْخَائِفُونَ

ای که بیمناکان به سوی تو می‌گریزند

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفْزَعُ الْمَذْنُبُونَ

ای که گناهکاران به سوی تو هراسانند

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَقْصِدُ الْمُنِيبُونَ

ای که مقصد بازگشت کنندگان به سوی توست

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْغَبُ الزَّاهِدُونَ

ای که زاهدان به تو مشتاقند

يَا مَنْ إِلَيْهِ يُلْجَأُ الْمُتَحِيرُونَ

ای که سرگردانان به تو پناه می‌آورند

يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ

ای که مریدان با تو همدم می‌شوند

يَا مَنْ بِهِ يَفْتَحِرُ الْمُحِبُّونَ

ای که عاشقان به تو افتخار می‌کنند

يَا مَنْ فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ

ای که خطاکاران به عفو تو چشم طمع دارند

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمُوقِنُونَ

ای که اهل یقین با تو آرامش می یابند

يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

ای که توکل کنندگان بر تو توکل می کنند

(۴۴) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا از تو می خواهم به حق نامت

يَا حَبِيبُ

ای محبوب

يَا طَيِّبُ

ای طیب

يَا قَرِيبُ

ای نزدیک

يَا رَقِيبُ

ای مراقب

يَا حَسِيبُ

ای حسابگر

يَا مُهَيْبُ

ای با هیبت

يَا مُثِيبُ

ای پاداش دهنده

يَا مُجِيبُ

ای اجابت کننده

يَا خَبِيرُ

ای آگاه

يَا بَصِيرُ

ای بینا

(۴۵) يَا أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ

ای نزدیک تر از هر نزدیک

يَا أَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ

ای محبوب تر از هر محبوب

يَا أَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ

ای بینا تر از هر بینا

يَا أَخْبَرَ مِنْ كُلِّ خَبِيرٍ

ای آگاه تر از هر آگاه

يَا أَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيفٍ

ای شریف تر از هر شریف

يَا أَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ

ای بلندمرتبه‌تر از هر بلندمرتبه

يَا أَقْوَى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ

ای نیرومندتر از هر نیرومند

يَا أَغْنَى مِنْ كُلِّ غَنِيٍّ

ای بی‌نیازتر از هر بی‌نیاز

يَا أَجْوَدَ مِنْ كُلِّ جَوَادٍ

ای بخشنده‌تر از هر بخشنده

يَا أَرْأَفَ مِنْ كُلِّ رَؤُفٍ

ای دلسوزتر از هر دلسوز

(۴۶) يَا غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوبٍ

ای پیروز شکست‌ناپذیر

يَا صَانِعًا غَيْرَ مَصْنُوعٍ

ای سازنده‌ی ساخته‌نشده

يَا خَالِقًا غَيْرَ مَخْلُوقٍ

ای خالق‌ی که مخلوق نیستی

يَا مَالِكًا غَيْرَ مَمْلُوكٍ

ای مالکی که مملوک نیستی

يَا قَاهِرَ اٰغْرِ مَقْهُورٍ

ای چیره‌ی چیرگی ناپذیر

يَا رَافِعًا اٰغْرِ مَرْفُوعٍ

ای بلند مرتبه‌ای که بلندی نگرده‌اند

يَا حَافِظًا اٰغْرِ مَحْفُوظٍ

ای حافظی که خود محتاج حفاظت نیستی

يَا نَاصِرًا اٰغْرِ مَنصُورٍ

ای یاور بی‌نیاز از یاور

يَا شَهِدًا اٰغْرِ غَائبٍ

ای شاهده‌ی که غایب نیستی

يَا قَرِيبًا اٰغْرِ بَعِيدٍ

ای نزدیکی که دور نیستی

يَا نُورَ النُّورِ (۴۷)

ای نور نور

يَا مُنَوِّرَ النُّورِ

ای نوردهنده‌ی نور

يَا خَالِقَ النُّورِ

ای خالق نور

يَا مُدَبِّرَ النُّورِ

ای تدبیر کننده‌ی نور

يَا مُقَدِّرَ النُّورِ

ای اندازه بخش نور

يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ

ای روشنی هر نور

يَا نُورَ اقْبَلْ كُلِّ نُورٍ

ای نور پیش از هر نور

يَا نُورَ اَبْعَدْ كُلِّ نُورٍ

ای نور پس از هر نور

يَا نُورَ اَفْوَقَ كُلِّ نُورٍ

ای نور بالاتر از هر نور

يَا نُورَ اَيْسَ كَمِثْلِهِ نُورٌ

ای نوری که نوری مانند تو نیست

(۴۸) يَا مَنْ عَطَاؤُهُ شَرِيفٌ

ای که بخشش شریف است

يَا مَنْ فَعَلَهُ لَطِيفٌ

ای که عملکردت لطیف است

يَا مَنْ لَطْفُهُ مُقِيمٌ

ای که لطفت پایدار است

يَا مَنْ إِحْسَانُهُ قَدِيمٌ

ای که احسانت دیرینه است

يَا مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ

ای که کلامت حق است

يَا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ

ای که وعدهات راست است

يَا مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ

ای که عفو تو از روی کمال است

يَا مَنْ عَذَابُهُ عَدْلٌ

ای که عذابت از روی عدل است

يَا مَنْ ذِكْرُهُ حُلْوٌ

ای که ذکرت شیرین است

يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ

ای که برتریت فراگیر است

(۴۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا مُسَهِّلُ

ای آسان کننده

يَا مُفَصِّلُ

ای جدا کننده

يَا مُبَدِّلُ

ای تبدیل کننده

يَا مُذَلِّلُ

ای رام کننده

يَا مُنَزِّلُ

ای نازل کننده

يَا مُنَوِّلُ

ای کنترل کننده

يَا مُفْضِلُ

ای زیاد کننده

يَا مُجْزِلُ

ای برکت دهنده

يَا مُمَهِّلُ

ای مهلت دهنده

يَا مُجْمَلُ

ای زیباکننده

(۵۰) يَا مَنْ يَرَى وَلَا يَرَى

ای که می بیند ولی دیده نمی شوی

يَا مَنْ يَخْلُقُ وَلَا يَخْلُقُ

ای که می آفریند ولی آفریده نمی شوی

يَا مَنْ يَهْدِي وَلَا يَهْدِي

ای که راه می نمایی ولی راهنمایی نمی شوی

يَا مَنْ يُحْيِي وَلَا يُحْيِي

ای که حیات می بخشی ولی تو را حیات نبخشند

يَا مَنْ يُسْأَلُ وَلَا يُسْأَلُ

ای که می پرسد ولی پرسیده نمی شوی

يَا مَنْ يُطْعَمُ وَلَا يُطْعَمُ

ای که طعام می دهی ولی از طعام بی نیازی

يَا مَنْ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ

ای که پناه می دهی ولی به پناه نیازی نداری

يَا مَنْ يَقْضِي وَلَا يَقْضَى عَلَيْهِ

ای که داوری می کنی ولی داوری نمی شوی

يَا مَنْ يَحْكُمُ وَلَا يُحْكَمُ عَلَيْهِ

ای که حکم می‌کنی ولی بر تو حکم نمی‌کنند

يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كَفْوًا أَحَدٌ

ای که نه زاینده‌ای و نه زاده شده‌ای و نه کسی همتای تو بوده است

(۵۱) يَا نِعْمَ الْحَسِيبُ

ای بهترین حسابرس

يَا نِعْمَ الطَّيِّبُ

ای بهترین طیب

يَا نِعْمَ الرَّقِيبُ

ای بهترین مراقبت‌کننده

يَا نِعْمَ الْقَرِيبُ

ای بهترین نزدیک

يَا نِعْمَ الْمُجِيبُ

ای بهترین اجابت‌کننده

يَا نِعْمَ الْحَبِيبُ

ای بهترین محبوب

يَا نِعْمَ الْكَفِيلُ

ای بهترین عهده‌دار

يَا نِعْمَ الْوَكِيلُ

ای بهترین وکیل

يَا نِعْمَ الْمَوْلَى

ای بهترین سرپرست

يَا نِعْمَ النَّصِيرُ

ای بهترین یاور

(۵۲) يَا سُرُورَ الْعَارِفِينَ

ای مایه‌ی سرور عارفان

يَا مُنَى الْمُحِبِّينَ

ای آرزوی عاشقان

يَا أُنَيْسَ الْمُرِيدِينَ

ای مونس خواستاران

يَا حَبِيبَ التَّوَّابِينَ

ای دوستدار توبه‌کنندگان

يَا رَازِقَ الْمُقْلِينَ

ای روزی دهنده‌ی کم‌مایه‌گان

يَا رَجَاءَ الْمُذْنِبِينَ

ای امید‌گناهکاران

يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْعَابِدِينَ

ای روشنی بخش چشم عبادت کنندگان

يَا مُنْفَسَّ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ

ای آرام بخش اندوهگینان

يَا مُفَرِّجَ عَنِ الْمُغْمُومِينَ

ای گره گشای غم زدگان

يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

ای خدای اولین و آخرین

(۵۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا از تو می خواهم به حق نامت

يَا رَبَّنَا

ای پرورنده‌ی ما

يَا إِلَهَنَا

ای خدای ما

يَا سَيِّدَنَا

ای سرور ما

يَا مَوْلَانَا

ای مولای ما

يَا نَاصِرَنَا

ای یاورِ ما

يَا حَافِظَنَا

ای حافظِ ما

يَا دَلِيلَنَا

ای راهنمایِ ما

يَا مُعِينَنَا

ای کمک‌کننده‌ی ما

يَا حَبِيبَنَا

ای محبوبِ ما

يَا طَيِّبَنَا

ای طیبِ ما

(۵۴) يَا رَبَّ النَّبِيِّينَ وَالْأَبْرَارِ

ای پروردگار پیامبران و نیکوکاران

يَا رَبَّ الصَّادِقِينَ وَالْأَخْيَارِ

ای پروردگار راستگویان و خوبان

يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ

ای پروردگار بهشت و آتش

يَا رَبَّ الصَّغَارِ وَالْكِبَارِ

ای پروردگار کوچک و بزرگ

يَا رَبَّ الْمَجُوبِ وَالْمَثَارِ

ای پروردگار دانه‌ها و میوه‌ها

يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ وَالْأَشْجَارِ

ای پروردگار نهرها و درختان

يَا رَبَّ الصَّحَارِيِّ وَالْقِفَارِ

ای پروردگار دشت‌ها و کویرها

يَا رَبَّ الْبُرَارِيِّ وَالْبِحَارِ

ای پروردگار بیابان‌ها و دریاها

يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

ای پروردگار شب و روز

يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ وَالْأَسْرَارِ

ای پروردگار پیداهای و پنهان‌ها

(۵۵) يَا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَمْرَهُ

ای که فرمانت در هر چیزی نافذ است

يَا مَنْ لِحَقِّ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ

ای که علمت بر هر چیزی شامل است

يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ

ای که قدرتت هر چیزی را در بر گرفته

يَا مَنْ لَا تُحْصِي الْعِبَادُ نِعْمَهُ

ای که بندگانت توان شمارش نعمت را ندارند

يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ الْخَلْقُ شُكْرَهُ

ای که خلائق توان شکرگزاریت را ندارند

يَا مَنْ لَا تُدْرِكُ الْأَفْهَامُ جَلَالَهُ

ای که اندیشه‌ها توان فهم شکوهت را ندارند

يَا مَنْ لَا تَنَالُ الْأَوْهَامُ كُنْهَهُ

ای که پندارها به کنه ذات تو پی نبرند

يَا مَنْ الْعِظَمَةُ وَالْكِبْرِيَاءُ رِذَاؤُهُ

ای که عزت و بزرگی از آن توست

يَا مَنْ لَا تَرُدُّ الْعِبَادُ قَضَاءَهُ

ای که بندگان توان پس زدن حکمت را ندارند

يَا مَنْ لَا مُلْكَ إِلَّا مَلِكُهُ

ای که هیچ سلطنتی جز فرمانروایی تو نیست

يَا مَنْ لَا عَطَاءَ إِلَّا عَطَاؤُهُ

ای که هیچ بخششی جز بخشش تو نیست

(۵۶) يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى

ای که عالی‌ترین وصف از آن توست

يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا

ای که عالی‌ترین صفات از آن توست

يَا مَنْ لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى

ای که آخرت و دنیا از آن توست

يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَأْوَى

ای که بهشت ابدی از آن توست

يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى

ای که نشانه‌های بزرگ از آن توست

يَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى

ای که نامهای نیک از آن توست

يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ

ای که فرمانروایی و داوری از آن توست

يَا مَنْ لَهُ الْهَوَاءُ وَالْفِضَاءُ

ای که هوا و فضا از آن توست

يَا مَنْ لَهُ الْعَرْشُ وَالْثَرَى

ای که عرش تا اعماق زمین از آن توست

يَا مَنْ لَهُ السَّمَاوَاتُ الْعُلَى

ای که آسمان‌های برین از آن توست

(۵۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا عَفُوًّا

ای بخشنده

يَا غَفُورًا

ای آمرزنده

يَا صَبُورًا

ای صبور

يَا شَكُورًا

ای قدرشناس

يَا رَءُوفًا

ای مهربان

يَا عَطُوفًا

ای دلسوز

يَا مَسْئُولًا

ای پاسخگو

يَا وَدُودُ

ای بامحبت

يَا سُبُوحُ

ای منزّه

يَا قُدُّوسُ

ای پاک

(۵۸) يَا مَنْ فِي السَّمَاءِ عَظَمَتُهُ

ای که بزرگیت در آسمان نمایان است

يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ

ای که نشانه‌هایت در زمین گسترده است

يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلَائِلُهُ

ای که برهانت در هر چیزی نمایان است

يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ عَجَائِبُهُ

ای که در دریاها شگفتی‌های توست

يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ

ای که در کوه‌ها گنجینه‌های توست

يَا مَنْ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ

ای که ابتدا آفریدی و سپس باز می‌گردانی

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ

ای که همه‌ی امور به تو باز می‌گردد

يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفَهُ

ای که در همه چیز لطفت نمایان است

يَا مَنْ أَحْسَنَ كُلِّ شَيْءٍ خَلْقَهُ

ای که هر چیزی را نیکو آفریدی

يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِي الْخَلَائِقِ قُدْرَتُهُ

ای که همه‌ی خلائق با نیروی تو دست اندر کارند

(۵۹) يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ

ای دوست کسی که دوستی ندارد

يَا طَيِّبَ مَنْ لَا طَيِّبَ لَهُ

ای طیب کسی که طیبی ندارد

يَا مُجِيبَ مَنْ لَا مُجِيبَ لَهُ

ای اجابت کننده‌ی کسی که اجابت کننده‌ای ندارد

يَا شَفِيقَ مَنْ لَا شَفِيقَ لَهُ

ای دلسوز کسی که دلسوزی ندارد

يَا رَفِيقَ مَنْ لَا رَفِيقَ لَهُ

ای رفیق کسی که رفیقی ندارد

يَا مُغِيثَ مَنْ لَا مُغِيثَ لَهُ

ای فریادرس کسی که فریادرسی ندارد

يَا دَلِيلَ مَنْ لَا دَلِيلَ لَهُ

ای راهنمای کسی که راهنمایی ندارد

يَا أُنَيْسَ مَنْ لَا أُنَيْسَ لَهُ

ای مونس کسی که همدمی ندارد

يَا رَاحِمَ مَنْ لَا رَاحِمَ لَهُ

ای رحم‌کننده به کسی که رحم‌کننده‌ای ندارد

يَا صَاحِبَ مَنْ لَا صَاحِبَ لَهُ

ای همنشین کسی که همنشینی ندارد

(۶۰) يَا كَافِيَ مَنْ اسْتَكْفَاهُ

ای کفایت‌کننده‌ی کسی که به تو بسنده کند

يَا هَادِيَ مَنْ اسْتَهْدَاهُ

ای هدایت‌کننده‌ی کسی که از تو هدایت طلبد

يَا كَالِي مَنْ اسْتَكَلَاهُ

ای نگاهدار کسی که از تو حفاظت طلبد

يَا رَاعِيَ مَنْ اسْتَرْعَاهُ

ای پشتیبان کسی که از تو پشتیبانی طلبد

يَا شَافِيَ مَنِ اسْتَشْفَاهُ

ای شفا بخش کسی که از تو شفا طلبد

يَا قَاضِيَ مَنِ اسْتَقْضَاهُ

ای داور کسی که از تو داوری طلبد

يَا مُغْنِيَ مَنِ اسْتَغْنَاهُ

ای بی نیاز کننده کسی که از تو بی نیازی طلبد

يَا مُوْفِيَ مَنِ اسْتَوْفَاهُ

ای وفادار کسی که از تو وفاداری طلبد

يَا مُقْوِي مَنِ اسْتَقْوَاهُ

ای نیرو بخش آن کس که از تو نیرو طلبد

يَا وَّلِيَّ مَنِ اسْتَوْلَاهُ

ای سرپرست کسی که از تو سرپرستی طلبد

(۶۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا از تو می خواهم به حق نامت

يَا خَالِقُ

ای آفریدگار

يَا رَازِقُ

ای روزی رسان

يَانَاطِقُ

ای گویا

يَا صَادِقُ

ای راستگو

يَا فَالِقُ

ای شکافنده

يَا فَارِقُ

ای جداکننده

يَا فَاتِقُ

ای پیوندگسل

يَا رَاتِقُ

ای پیوند دهنده

يَا سَابِقُ

ای پیشین

يَا سَامِقُ

ای رشد دهنده

(۶۲) يَا مَنْ يُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

ای که شب و روز را تغییر می‌دهی

يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلْمَاتِ وَالْأَنْوَارَ

ای که تاریکی‌ها و روشنایی‌ها را پدید آوردی

يَا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَالْحَرُورَ

ای که سایه و گرما را خلق کردی

يَا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

ای که خورشید و ماه را مسخر کردی

يَا مَنْ قَدَّرَ الْخَيْرَ وَالشَّرَّ

ای که نیکی و بدی را مقدر نمودی

يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ

ای که مرگ و زندگانی را آفریدی

يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ

ای که آفرینش و فرمان از آن توست

يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وِلْدًا

ای که همنشین و فرزند ننگرفتی

يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ

ای که شریکی در هستی نداری

يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ

ای که یاری از روی ذلت برنمی‌گزینی

(۶۳) يَا مَنْ يُعَلِّمُ مَرَادَ الْمُرِيدِينَ

ای که در خواست پیروانت را می‌دانی

يَا مَنْ يُعَلِّمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ

ای که از درون خاموشان آگاهی

يَا مَنْ يَسْمَعُ أُنِينَ الْوَاهِنِينَ

ای که ناله‌ی خسته‌دلان را می‌شنوی

يَا مَنْ يَرَى بُكَاءَ الْخَائِفِينَ

ای که گریه‌ی بیمناکان را می‌بینی

يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَالِجَ السَّائِلِينَ

ای که حاجت‌نیازمندان به دست توست

يَا مَنْ يَقْبَلُ عُذْرَ التَّائِبِينَ

ای که عذر توبه‌کنندگان را می‌پذیری

يَا مَنْ لَا يَصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ

ای که عمل مقسدان را اصلاح نمی‌کنی

يَا مَنْ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

ای که پاداش نیکوکاران را ضایع نمی‌کنی

يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَن قُلُوبِ الْعَارِفِينَ

ای که از دل عارفان دور نمی‌شوی

يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ

ای بخشنده ترین بخشنندگان

(۶۴) يَا دَائِمَ الْبَقَاءِ

ای ماندگار همیشگی

يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ

ای شنوای دعا

يَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ

ای که احسانت فراگیر

يَا غَافِرَ الْخَطَاةِ

ای پوشاننده ی اشتباه

يَا بَدِيعَ السَّمَاءِ

ای پدیدآورنده ی آسمان

يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ

ای امتحان کننده ی خوب

يَا جَمِيلَ الثَّنَاءِ

ای که ستایشت زیباست

يَا قَدِيمَ السَّنَاءِ

ای صاحب درخشش دیرینه

يَا كَثِيرَ الْوَفَاءِ

ای بسیار وفادار

يَا شَرِيفَ الْجَزَاءِ

ای که پاداشت ارزشمند است

(۶۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا سِتَّارُ

ای بسیار پوشاننده

يَا غَفَّارُ

ای بسیار آمرزنده

يَا قَهَّارُ

ای بسیار نیرومند

يَا جَبَّارُ

ای بسیار جبران کننده

يَا صَبَّارُ

ای بسیار بردبار

يَا بَارُّ

ای بسیار نیکوکار

يَا مُحْتَارُ

ای صاحب اختیار

يَا فَتَّاحُ

ای بسیار گشاینده

يَا نَفَّاحُ

ای انتشار دهنده‌ی رایحه

يَا مُرْتَّاحُ

ای فرح بخش

(۶۶) يَا مَنْ خَلَقَنِي وَسَوَّأَنِي

ای که مرا آفریدی و موزون ساختی

يَا مَنْ رَزَقَنِي وَرَزَّأَنِي

ای که مرا روزی رساندی و پرورش دادی

يَا مَنْ أَطْعَمَنِي وَسَقَّأَنِي

ای که مرا اطعام کردی و سیراب نمودی

يَا مَنْ قَرَّبَنِي وَأَدْنَانِي

ای که مرا نزدیک کردی و به خود پیوند دادی

يَا مَنْ عَصَمَنِي وَكَفَّأَنِي

ای که مرا نگاه داشتی و کفایت نمودی

يَا مَنْ حَفِظَنِي وَكَلَّانِي

ای که مرا حفظ کردی و حمایت نمودی

يَا مَنْ أَعَزَّنِي وَأَغْنَانِي

ای که مرا عزیز و بی‌نیاز ساختی

يَا مَنْ وَقَفَنِي وَهَدَانِي

ای که مرا توفیق دادی و هدایت نمودی

يَا مَنْ أَسَانِي وَأَوَانِي

ای که مونس من شدی و پناهم دادی

يَا مَنْ أَمَاتَنِي وَأَحْيَانِي

ای که مرا میراندی و زنده نمودی

(۶۷) يَا مَنْ يُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ

ای که حق را با کلمات خود تحقق می‌بخشی

يَا مَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ

ای که توبه‌ی بندگانت را می‌پذیری

يَا مَنْ يُحَوِّلُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ

ای که میان آدمی و دلش حائل می‌شوی

يَا مَنْ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

ای که شفاعت کسی سود نبخشد، مگر به اذن تو

يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ

ای که داناتری به کسی که از راهت گمراه شده

يَا مَنْ لَا مَعْقَبَ لِحُكْمِهِ

ای که در حکم تو تأخیر اندازی نیست

يَا مَنْ لَا رَادَّ لِقَضَائِهِ

ای که قضایت را بازگردانی نیست

يَا مَنْ أَنْقَادَ كُلِّ شَيْءٍ لِأَمْرِهِ

ای که همه چیز مطیع امر توست

يَا مَنْ السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ

ای که آسمان‌های در هم پیچیده به دست توست

يَا مَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ

ای که ملانک را برای بشارت رحمت می فرستی

(۶۸) يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ مِهَادًا

ای که زمین را مهد آسایش قرار دادی

يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ أَوْتَادًا

ای که کوه‌ها را نگهدارنده‌ی زمین قرار دادی

يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا

ای که خورشید را چراغی تابان قرار دادی

يَا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُورًا

ای که ماه را روشنی نور قرار دادی

يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا

ای که شب را پوشش قرار دادی

يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشًا

ای که روز را برای معیشت قرار دادی

يَا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتًا

ای که خواب را مایه‌ی آرامش قرار دادی

يَا مَنْ جَعَلَ السَّمَاءَ بِنَاءً

ای که آسمان را برافراشته‌ای

يَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَزْوَاجًا

ای که هر چیزی را زوج قرار دادی

يَا مَنْ جَعَلَ النَّارَ مِرْصَادًا

ای که آتش را کمینگاه قرار دادی

(۶۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوند! از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا سَمِيعُ

ای شنوا

يَا شَفِيعُ

ای شفاعت کننده

يَا رَفِيعُ

ای بلند مرتبه

يَا مَنِيْعُ

ای والامقام

يَا سَرِيعُ

ای زود اجابت کننده

يَا بَدِيعُ

ای نو آفرین

يَا كَبِيرُ

ای بزرگ

يَا قَدِيرُ

ای توانا

يَا خَبِيرُ

ای آگاه

يَا مُجِيرُ

ای پناه دهنده

یا حَیَّ اَقْبَلْ کُلَّ حَیٍّ

ای زنده‌ی پیش از هر زنده

یا حَیَّ بَعْدَ کُلِّ حَیٍّ

ای زنده‌ی بعد از هر زنده

یا حَیُّ الذِّی لَیْسَ کَمِثْلِهِ حَیٌّ

ای زنده‌ای که هیچ زنده‌ای مثل تو نیست

یا حَیُّ الذِّی لَا یُشَارِکُهُ حَیٌّ

ای زنده‌ای که هیچ زنده‌ای شریک تو نیست

یا حَیُّ الذِّی لَا یَحْتَاجُ اِلیَّ حَیٌّ

ای زنده‌ای که به هیچ زنده‌ای نیاز نداری

یا حَیُّ الذِّی یُمِیتُ کُلَّ حَیٍّ

ای زنده‌ی ابدی که هر زنده‌ای را می‌میراند

یا حَیُّ الذِّی یَرْزُقُ کُلَّ حَیٍّ

ای زنده‌ای که هر زنده‌ای را روزی می‌رسانی

یا حَیَّ الْمُرِثِ الْحَیَّاةِ مِنْ حَیٍّ

ای زنده‌ای که حیاتت را از هیچ زنده‌ای به ارث نبرده‌ای

یا حَیُّ الذِّی یُحِیُّ الْمَوْتِی

ای زنده‌ای که مردگان را زنده می‌گردانی

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ

ای زنده، ای پاینده، هرگز سستی و خواب تو را فرا نگیرد

(۷۱) يَا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ لَا يَنْسَى

ای که یادت فراموش نشدنی

يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا يُطْفِئُ

ای که نورت خاموش نشدنی

يَا مَنْ لَهُ نِعْمٌ لَا تَعْدُ

ای که نعمت غیر قابل شمارش

يَا مَنْ لَهُ مُلْكٌ لَا يَزُولُ

ای که فرمانروایت جاودان

يَا مَنْ لَهُ ثَنَاءٌ لَا يُحْصَى

ای که ستایشت غیر قابل شمارش

يَا مَنْ لَهُ جَلَالٌ لَا يُكَيَّفُ

ای که شکوهت غیر قابل فهم

يَا مَنْ لَهُ كَمَالٌ لَا يُدْرِكُ

ای که کمالت غیر قابل درک

يَا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لَا يُرَدُّ

ای که قضا و قدرت مردود نشود

يَا مَنْ لَهُ صِفَاتٌ لَا تَبْدَلُ

ای که صفات بی جایگزین

يَا مَنْ لَهُ نُعُوتٌ لَا تَغَيِّرُ

ای که اوصاف تغییر ناپذیر

(۷۲) يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

ای پروردگار عالمیان

يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ

ای مالک روز جزا

يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ

ای نهایت خواسته‌ی جویندگان

يَا ظَهْرَ اللَّاجِينَ

ای پشتیبان پناه‌جویان

يَا مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ

ای دریابنده‌ی گریختگان

يَا مَنْ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ

ای که صبر‌کنندگان را دوست داری

يَا مَنْ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ

ای که توبه‌کنندگان را دوست داری

يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

ای که پاکان را دوست داری

يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

ای که نیکوکاران را دوست داری

يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

ای که به هدایت یافتگان آگاه‌تری

(۷۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا شَفِيقُ

ای دلسوز

يَا رَفِيقُ

ای رفیق

يَا حَفِيزُ

ای نگهدار

يَا مُحِيطُ

ای احاطه کننده

يَا مُقِيتُ

ای توانبخش

يَا مُغِيثُ

ای فریادرس

يَا مُعِزُّ

ای عزت دهنده

يَا مُذِلُّ

ای ذلیل کننده‌ی دشمنان

يَا مُبْدِئُ

ای آغاز کننده

يَا مُعِيدُ

ای بازگرداننده

(۷۴) يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلَا ضِدٍّ

ای یگانه‌ی بی‌رقیب

يَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلَا نِدٍّ

ای تنهای بی‌همتا

يَا مَنْ هُوَ صَمَدٌ بِلَا عَيْبٍ

ای کامل بی‌عیب

يَا مَنْ هُوَ وَتَرٌ بِلَا كَيْفٍ

ای تنهای تغییر ناپذیر

يَا مَنْ هُوَ قَاضٍ بِلَا حَيْفٍ

ای داور بی ستم

يَا مَنْ هُوَ رَبُّ بِلَا وَزِيرٍ

ای پروردگار بی دستیار

يَا مَنْ هُوَ عَزِيزٌ بِلَا ذُلٍّ

ای عزیز ذلت ناپذیر

يَا مَنْ هُوَ غَنِيٌّ بِلَا فَقْرٍ

ای غنی بی نیاز

يَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ بِلَا عَزَلٍ

ای پادشاه بلا عزل

يَا مَنْ هُوَ مَوْصُوفٌ بِلَا شَبِيهِ

ای موصوف بی مانند

(۷۵) يَا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ لِلذَّاكِرِينَ

ای که ذکر، آبروی ذاکرین

يَا مَنْ شُكْرُهُ فَوْزٌ لِلشَّاكِرِينَ

ای که شکر، رستگاری شاکرین

يَا مَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ لِلْحَامِدِينَ

ای که ستایش، عزت ستایش کنندگان

يَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاةٌ لِلْمُطِيعِينَ

ای که طاعتت، نجات فرمانبرداران

يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ لِلطَّالِبِينَ

ای که درگاهت به روی جویندگان، باز است

يَا مَنْ سَبِيلُهُ وَاضِحٌ لِلْمُنِيبِينَ

ای که راهت، برای بازگشت کنندگان آشکار است

يَا مَنْ آيَاتُهُ بُرْهَانٌ لِلنَّاظِرِينَ

ای که آیات تو برای بینندگان حجت است

يَا مَنْ كِتَابُهُ تَذَكُّرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ

ای که کتابت پندآموز پرهیزگاران است

يَا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ لِلطَّائِعِينَ وَالْعَاصِينَ

ای که روزیت برای فرمانبرداران و عاصیان همگانی است

يَا مَنْ رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

ای که رحمتت بر نیکوکاران نزدیک است

(۷۶) يَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ

ای که نامت با برکت است

يَا مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ

ای که بزرگیت والا است

يَا مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ

ای که جز تو هیچ معبودی نیست

يَا مَنْ جَلَّ شَأُوهُ

ای که ستایشش شکوهمند است

يَا مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ

ای که نام‌هایش مقدسند

يَا مَنْ يَدُومُ بَقَاؤُهُ

ای که بقایت همیشگی است

يَا مَنْ الْعُظْمَةُ بِهَاؤُهُ

ای که عظمت جلوه‌ی توست

يَا مَنْ الْكِبْرُ بَاءُ رِذَاؤُهُ

ای که بزرگی از آن توست

يَا مَنْ لَا تُحْصَى الْآؤُهُ

ای که عطا‌هایش قابل شمارش نیست

يَا مَنْ لَا تُعَدُّ نِعْمَاؤُهُ

ای که نعمت‌هایش بی شمار است

(۷۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا مُعِينُ

ای یاور

يَا أَمِينُ

ای امان بخش

يَا مُبِينُ

ای روشنگر

يَا مَتِينُ

ای استوار

يَا مَكِينُ

ای صاحب منزلت

يَا رَشِيدُ

ای رشد دهنده

يَا حَمِيدُ

ای ستوده

يَا مُجِيدُ

ای بزرگوار

يَا شَدِيدُ

ای سخت گیر

يَا شَهِيدُ

ای شاهد

(۷۸) يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ

ای که عرشت باشکوه است

يَا ذَا الْقَوْلِ السَّديِّ

ای که گفتارت محکم است

يَا ذَا الْفِعْلِ الرَّشِيدِ

ای که با قدرت عمل می کنی

يَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ

ای که به شدت سخت می گیری

يَا ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعِيدِ

ای صاحب وعده‌ی ثواب و عقاب

يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدِ

ای صاحب اختیار و ستوده

يَا مَنْ هُوَ فَعَالٌ لِمَا يَرِيدُ

ای که هر کاری بخواهی انجام می دهی

يَا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ غَيْرُ بَعِيدِ

ای که نزدیکی، دور نیستی

يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

ای که بر هر چیزی شاهدی

يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ

ای که بر بندگان، ظلم روا نمی داری

(۷۹) يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ

ای بی شریک و بی دستیار

يَا مَنْ لَا شَبِيهَ (شِبْهَ) لَهُ وَلَا نَظِيرَ

ای بی مثل و بی مانند

يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ

ای آفرینندهی خورشید و ماه تابان

يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ

ای بی نیاز کنندهی بینوای در مانده

يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ

ای روزی دهندهی کودک خردسال

يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ

ای رحم کننده بر پیر کهنسال

يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ

ای پیوند دهندهی استخوان شکسته

يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ

ای نگهدارنده‌ی پناهجوی ترسان

يَا مَنْ هُوَ بِعِبَادِهِ خَيْرٌ بَصِيرٌ

ای که به بندگانت آگاه و بینایی

يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ای که بر هر کاری توانایی

(۸۰) يَا ذَا الْجُودِ وَالنَّعْمِ

ای صاحب سخاوت و نعمت

يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ

ای صاحب شایستگی و کرامت

يَا خَالِقَ اللَّوْحِ وَالْقَلَمِ

ای آفریننده‌ی لوح و قلم

يَا بَارِيَّ الذَّرِّ وَالنَّسَمِ

ای پدیدآورنده‌ی عالم ذر و دمیدن

يَا ذَا الْبَأْسِ وَالنَّقْمِ

ای که سخت عقوبت می‌کند

يَا مُلْهَمَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ

ای الهام‌بخش عرب و عجم

يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْأَلَمِ

ای برطرف کننده‌ی درد و رنج

يَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْهَمَمِ

ای دانای راز و همت‌های درون

يَا رَبَّ الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ

ای پروردگار کعبه و حرم

يَا مَنْ خَلَقَ الْأَشْيَاءَ مِنَ الْعَدَمِ

ای آفریننده‌ی چیزها از عدم

(۸۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا فَاعِلُ

ای انجام دهنده

يَا جَاعِلُ

ای ایجاد کننده

يَا قَابِلُ

ای پذیرنده

يَا كَامِلُ

ای کامل

يَا فَاصِلُ

ای جداکننده

يَا وَاصِلُ

ای وصل کننده

يَا عَادِلُ

ای عادل

يَا غَالِبُ

ای مُسَلِّط

يَا طَالِبُ

ای طالب

يَا وَاهِبُ

ای بخشنده

(۸۲) يَا مَنْ أَنْعَمَ بِطَوْلِهِ

ای که به گستردگی خودت، نعمت دادی

يَا مَنْ أَكْرَمَ بِجُودِهِ

ای که با بخشش، کرامت می کنی

يَا مَنْ جَادَ بِلُطْفِهِ

ای که از سر لطف، می بخشی

يَا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ

ای که از سر قدرتت، عزت می دهی

يَا مَنْ قَدَّرَ بِحِكْمَتِهِ

ای که بر اساس حکمتت، تقدیر می کنی

يَا مَنْ حَكَمَ بِتَدْبِيرِهِ

ای که از سر تدبیر، حکم صادر می کنی

يَا مَنْ دَبَّرَ بِعِلْمِهِ

ای که از روی علم، تدبیر می کنی

يَا مَنْ تَجَاوَزَ بِمُحَلِّمِهِ

ای که از سر بردباری، می گذری

يَا مَنْ دَنَا فِي عُلُوِّهِ

ای که در عین اوج، نزدیکی

يَا مَنْ عَلَا فِي دُنُوِّهِ

ای که در عین نزدیکی، در اوجی

(۸۳) يَا مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

ای که هر چه بخواهی، می آفرینی

يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

ای که هر کار بخواهی، انجام می دهی

يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ

ای که هر کس بخواهد، هدایت می کنی

يَا مَنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ

ای که هر کس بخواهد، در گمراهی می گذاری

يَا مَنْ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ

ای که هر کس بخواهد، عذاب می بیند

يَا مَنْ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ

ای که هر کس بخواهد، می آمرزی

يَا مَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشَاءُ

ای که هر کس بخواهد، عزیز می کنی

يَا مَنْ يُدِلُّ مَنْ يَشَاءُ

ای که هر کس بخواهد، خوار می شود

يَا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ

ای که هر چه بخواهی در رحم ها می نگاری

يَا مَنْ يَحْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ

ای که رحمتت را به هر که بخواهی اختصاص می دهی

(۸۴) يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وُلْدًا

ای که همسر و فرزندی نگرفتی

يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

ای که برای هر چیزی اندازه قرار دادی

يَا مَنْ لَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

ای که هیچ کس در حکم تو شریک نیست

يَا مَنْ جَعَلَ الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا

ای که فرشتگان را رسولان قرار دادی

يَا مَنْ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا

ای که در آسمان‌ها دژها قرار دادی

يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا

ای که زمین را محل آرامش ساخته‌ای

يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا

ای که بشر را از آب خلق نموده‌ای

يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ أَمَدًا

ای که برای هر چیزی سرآمدی تعیین کرده‌ای

يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

ای که علمت بر هر چیزی احاطه دارد

يَا مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

ای که شمارش همه چیز را می‌دانی

(۸۵) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا أَوَّلُ

ای سر آغاز

يَا آخِرُ

ای سرانجام

يَا ظَاهِرُ

ای که وجهت آشکار است

يَا بَاطِنُ

ای که ذاتت نهان است

يَا بَرُّ

ای نیکوکار

يَا حَقُّ

ای حق

يَا فَرْدُ

ای تنها

يَا وَثِقُ

ای یکتا

يَا صَمَدُ

ای بی‌نیاز

يَا سَرْمَدُ

ای جاویدان

(۸۶) يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عُرِفَ

ای بهترین آشنایی که شناخته شده است

يَا أَفْضَلَ مَعْبُودٍ عُبِدَ

ای بهترین معبودی که بندگی اش کرده‌اند

يَا أَجَلَ مَشْكُورٍ شُكِرَ

ای شکوهمندترین شکرگزاری که شکرش کرده‌اند

يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ ذُكِرَ

ای عزیزترین یادشده‌ای که یادش کرده‌اند

يَا أَعْلَى مَحْمُودٍ حُمِدَ

ای والاترین ستوده‌ای که ستایشش کرده‌اند

يَا أَقْدَمَ مَوْجُودٍ طُلِبَ

ای دیرینه‌ترین وجودی که خواسته شده است

يَا أَرْفَعَ مَوْصُوفٍ وَصِفَ

ای والاترین موصوفی که به وصف آمده است

يَا أَكْبَرَ مَقْصُودٍ قُصِدَ

ای بزرگترین مقصودی که قصد شده است

يَا أَكْرَمَ مَسْئُولٍ سُئِلَ

ای کریم‌ترین پاسخگوئی که از او پرسیده شده است

يَا أَشْرَفَ مَحْبُوبٍ عُلِمَ

ای شریف‌ترین محبوبی که شناخته شده است

(۸۷) يَا حَبِيبَ الْبَاكِينَ

ای محبوب اشک‌ریزان

يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِينَ

ای سرورِ توکل‌کنندگان

يَا هَادِيَ الْمُضِلِّينَ

ای راهنمای گمراهان

يَا وَدِّيَ الْمُؤْمِنِينَ

ای سرپرست مؤمنین

يَا أُنَيْسَ الذَّاكِرِينَ

ای همدم یادکنندگان

يَا مَفْزَعَ الْمَلْهُوفِينَ

ای پناه حسرت‌خوردگان

يَا مُنْجِي الصَّادِقِينَ

ای نجات‌بخش راستگویان

يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ

ای تواناترین مقتدران

يَا أَعْلَمَ الْعَالَمِينَ

ای داناترین دانیان

يَا إِلَهَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ

ای معبود همه‌ی مخلوقات

(۸۸) يَا مَنْ عَلَا فَقَهَرَ

ای که بر فراز آیی و چیره شوی

يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ

ای که فرمانروای توانمندی

يَا مَنْ بَطَّنَ فَخَبَرَ

ای که به باطن روی و باخبر شوی

يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ

ای که بندگیّت کنند و قدردانی کنی

يَا مَنْ عُصِيَ فَغَفَرَ

ای که نافرمانیت کنند و درگذری

يَا مَنْ لَا تَحْوِيهِ الْفِكْرُ

ای که هیچ فکری بر تو احاطه ندارد

يَا مَنْ لَا يَدْرِكُهُ بَصْرٌ

ای که هیچ دیده‌ای تو را درک نمی‌کند

يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ

ای که هیچ ردپایی از تو مخفی نمی‌ماند

يَا رَازِقَ الْبَشَرِ

ای روزی‌دهنده‌ی بشر

يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ

ای مُقَدِّر کننده‌ی هر سر نوشت

(۸۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا حَافِظَ

ای نگهدار

يَا بَارِئُ

ای پدیدآورنده

يَا ذَارِئُ

ای افزایش دهنده‌ی نسل

يَا بَاذِخُ

ای سرافراز

يَا فَارِجُ

ای رهایی بخش

يَا فَاتِحُ

ای گشاینده

يَا كَاشِفُ

ای آشکار کننده

يَا ضَامِنُ

ای ضامن

يَا أَمْرُ

ای امر کننده

يَا نَاهِي

ای نهی کننده

(۹۰) يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا هُوَ

ای که کسی جز تو، از غیب آگاه نیست

يَا مَنْ لَا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلَّا هُوَ

ای که کسی جز تو، بدی را برطرف نمی کند

يَا مَنْ لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلَّا هُوَ

ای که کسی جز تو، آفرینش را خلق نمی‌کند

يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا هُوَ

ای که کسی جز تو، گناه را نمی‌آمرزد

يَا مَنْ لَا يَتِمُّ النِّعْمَةَ إِلَّا هُوَ

ای که کسی جز تو، نعمت را تمام نمی‌دهد

يَا مَنْ لَا يَقْلِبُ الْقُلُوبَ إِلَّا هُوَ

ای که کسی جز تو، قلبها را دگرگون نمی‌کند

يَا مَنْ لَا يَدْبِرُ الْأَمْرَ إِلَّا هُوَ

ای که کسی جز تو، آفرینش را تدبیر نمی‌کند

يَا مَنْ لَا يَنْزِلُ الْغَيْثَ إِلَّا هُوَ

ای که کسی جز تو، باران رحمت را نازل نمی‌کند

يَا مَنْ لَا يَبْسُطُ الرِّزْقَ إِلَّا هُوَ

ای که کسی جز تو، روزی را گسترش نمی‌دهد

يَا مَنْ لَا يُحْيِي الْمَوْتَى إِلَّا هُوَ

ای که کسی جز تو، مرده را زنده نمی‌کند

(۹۱) يَا مُعِينَ الضَّعْفَاءِ

ای یاور ضعیفان

يَا صَاحِبَ الْغُرَبَاءِ

ای همنشین غریبان

يَا نَاصِرَ الْأَوْلِيَاءِ

ای یاری رسان اولیاء

يَا قَاهِرَ الْأَعْدَاءِ

ای چیره بر دشمنان

يَا رَافِعَ السَّمَاءِ

ای برافرازندهی آسمان

يَا أُنَيْسَ الْأَصْفِيَاءِ

ای مونس برگزیدگان

يَا حَبِيبَ الْأَتْقِيَاءِ

ای دوست پرهیزگاران

يَا كُنْزَ الْفُقَرَاءِ

ای گنج فقرا

يَا إِلَهَ الْأَغْنِيَاءِ

ای معبود بی نیازان

يَا أَكْرَمَ الْكُرَمَاءِ

ای کریم ترین کریمان

(۹۲) يَا كَافِيًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ

ای کفایت‌کننده‌ی هر چیز

يَا قَائِمًا عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

ای برپا دارنده‌ی هر چیز

يَا مَنْ لَا يُشْبِهُهُ شَيْءٌ

ای که چیزی شبیه تو نیست

يَا مَنْ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِهِ شَيْءٌ

ای که هیچ چیز به ملک تو اضافه نمی‌شود

يَا مَنْ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ

ای که چیزی از تو پنهان نمی‌ماند

يَا مَنْ لَا يَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ شَيْءٌ

ای که هیچ چیز از گنجینه‌های تو کاسته نمی‌شود

يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ

ای که هیچ چیز مانند تو نیست

يَا مَنْ لَا يَعْرُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ

ای که هیچ چیز از علم تو پوشیده نیست

يَا مَنْ هُوَ خَبِيرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ

ای که به هر چیزی آگاهی

يَا مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ

ای که رحمت همه چیز را فرا گیرد

(۹۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا از تو می خواهم به حق نامت

يَا مُكْرِمٌ

ای اکرام کننده

يَا مُطْعِمٌ

ای اطعام کننده

يَا مُنْعِمٌ

ای نعمت دهنده

يَا مُعْطِي

ای عطا کننده

يَا مُغْنِي

ای بی نیاز کننده

يَا مُقْنِي

ای قانع کننده

يَا مُفْنِي

ای فنا کننده

يَا مُحْيِي

ای زنده کننده

يَا مُرْضِي

ای خشنود کننده

يَا مُنْجِي

ای نجات دهنده

(۹۴) يَا أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ آخِرَهُ

ای سر آغاز هر چیز و سرانجامش

يَا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مَلِيكَهُ

ای معبود هر کس و مالکش

يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَ صَانِعَهُ

ای پروردگار هر چیز و سازنده اش

يَا بَارِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَ خَالِقَهُ

ای پدید آورنده ی هر چیز و خالقش

يَا قَابِضَ كُلِّ شَيْءٍ وَ بَاسِطَهُ

ای تنگ گیرنده بر هر چیز و گشایش دهنده اش

يَا مُبْدِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُعِيدَهُ

ای آغازگر هر چیز و سرانجامش

يَا مُنْشِيَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُقَدِّرَهُ

ای ایجاد کننده‌ی همه چیز و تقدیر کننده‌اش

يَا مُكُونُ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُحَوِّلَهُ

ای هستی‌بخش هر چیز و دگرگون کننده‌اش

يَا مُحْيِي كُلِّ شَيْءٍ وَ مُمِيتَهُ

ای زنده کننده‌ی همه چیز و میراننده‌اش

يَا خَالِقَ كُلِّ شَيْءٍ وَ وَارِثَهُ

ای آفریننده‌ی هر چیز و میراث برش

(۹۵) يَا خَيْرَ ذَاكِرٍ وَ مَذْكُورٍ

ای بهترین یاد کننده و یاد شده

يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَ مَشْكُورٍ

ای بهترین سپاسگزار و سپاسگزاری شده

يَا خَيْرَ حَامِدٍ وَ مَحْمُودٍ

ای بهترین ستایشگر و ستایش شده

يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَ مَشْهُودٍ

ای بهترین شاهد و مشاهده شده

يَا خَيْرَ دَاعٍ وَ مَدْعُودٍ

ای بهترین دعوت کننده و دعوت شده

يَا خَيْرَ مُجِيبٍ وَ مُجَابٍ

ای بهترین اجابت کننده و اجابت شده

يَا خَيْرَ مُونِسٍ وَ اَنِيسٍ

ای بهترین مونس و همدم

يَا خَيْرَ صَاحِبٍ وَ جَلِيسٍ

ای بهترین همراه و همنشین

يَا خَيْرَ مَقْصُودٍ وَ مَطْلُوبٍ

ای بهترین مقصود و خواسته شده

يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَ مَحْبُوبٍ

ای بهترین دوست و محبوب

(۹۶) يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ

ای که هر که تو را خواهد، اجابت می کنی

يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ اطَاعَهُ حَبِيبٌ

ای که هر که تو را اطاعت کند، دوستش داری

يَا مَنْ هُوَ اِلَى مَنْ احَبَّهُ قَرِيبٌ

ای که به دوستداران خود، نزدیکی

يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ

ای که مراقب کسی هستی که از تو حفاظت طلبد

يَا مَنْ هُوَ بَيْنَ رَجَاهُ كَرِيمٌ

ای که نسبت به امیدواران خود، کریمی

يَا مَنْ هُوَ بَيْنَ عَصَاهُ حَلِيمٌ

ای که نسبت به نافرمانان خود، بردباری

يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ

ای که در عین عظمت خود، رحیمی

يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ

ای که در حکمت خود، عظیمی

يَا مَنْ هُوَ فِي إِحْسَانِهِ قَدِيمٌ

ای که در نیکوکاری، دیرینه ای

يَا مَنْ هُوَ بَيْنَ أَرَادَهُ عَلِيمٌ

ای که نسبت به هر کس که تو را بخواهد، آگاهی

(۹۷) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خداوندا از تو می‌خواهم به حق نامت

يَا مُسَبِّبُ

ای سبب‌ساز

يَا مُرَغَّبُ

ای رغبت‌آفرین

يَا مُقَلَّبُ

ای دگرگون کننده

يَا مُعَقَّبُ

ای پیگیر

يَا مُرْتَبُّ

ای آراسته کننده

يَا مُخَوِّفُ

ای ترساننده‌ی قبل از گناه

يَا مُحَذِّرُ

ای هشدار دهنده‌ی قبل از گناه

يَا مُذَكِّرُ

ای یادآورنده

يَا مُسَخِّرُ

ای تسخیر کننده

يَا مُغَيِّرُ

ای تغییر دهنده

(۹۸) يَا مَنْ عِلْمُهُ سَابِقُ

ای که علمت تقدم دارد بر آفرینش

يَا مَنْ وَعْدُهُ صَادِقٌ

ای که وعده‌ها راست است

يَا مَنْ لُطْفُهُ ظَاهِرٌ

ای که لطف آشکار است

يَا مَنْ أَمْرُهُ غَالِبٌ

ای که فرمانت نافذ است

يَا مَنْ كِتَابُهُ مُحْكَمٌ

ای که کتابت استوار است

يَا مَنْ قَضَاؤُهُ كَائِنٌ

ای که حکمت انجام شدنی است

يَا مَنْ قُرْآنُهُ مَجِيدٌ

ای که قرآنت باشکوه است

يَا مَنْ مُلْكُهُ قَدِيمٌ

ای که فرمانروایت دیرینه است

يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ

ای که بخشندگی‌ات همگانی است

يَا مَنْ عَرْشُهُ عَظِيمٌ

ای که عرش تو بزرگ است

(۹۹) يَا مَن لَّا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ

ای که شنیدن تو را از شنیدنِ دیگر باز نمی‌دارد

يَا مَن لَّا يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَن فِعْلٍ

ای که انجام کاری تو را از انجام کارِ دیگر باز نمی‌دارد

يَا مَن لَّا يُلْهِيهُ قَوْلٌ عَن قَوْلٍ

ای که هیچ گفتاری تو را از گفتارِ دیگر غافل نمی‌سازد

يَا مَن لَّا يَغْلُطُهُ سَوْأَلٌ عَن سَوْأَلٍ

ای که هیچ درخواستی تو را از درخواستِ دیگر باز نمی‌دارد

يَا مَن لَّا يَحْجُبُهُ شَيْءٌ عَن شَيْءٍ

ای که هیچ چیزی برای تو حجابِ چیز دیگری نمی‌شود

يَا مَن لَّا يَبْرُمُهُ اِلْحَاخُ الْمَلْحِيْنَ

ای که اصرارِ درخواست‌کنندگان، به ستوهت نمی‌آورد

يَا مَن هُوَ غَايَةُ مُرَادِ الْمُرِيْدِيْنَ

ای نهایتِ خواسته‌ی پیروان

يَا مَن هُوَ مُنْتَهَى هِمَمِ الْعَارِفِيْنَ

ای نهایتِ همتِ عارفان

يَا مَن هُوَ مُنْتَهَى طَلْبِ الطَّالِبِيْنَ

ای نهایتِ خواهش طلب‌کنندگان

يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ ذَرَّةٌ فِي الْعَالَمِينَ

ای که هیچ ذره‌ای در عوالم از تو مخفی نیست

(۱۰۰) يَا حَلِيمًا لَا يَعْجَلُ

ای بردباری که در عذاب شتاب نکنی

يَا جَوَادًا لَا يَبْجَلُ

ای بخشنده‌ای که بخل نورزی

يَا صَادِقًا لَا يُخْلِفُ

ای راستگویی که خلف وعده نکنی

يَا وَهَّابًا لَا يَمَلُّ

ای بخشنده‌ای که خسته نشوی

يَا قَاهِرًا لَا يُغْلَبُ

ای چیره‌ای که مغلوب نشوی

يَا عَظِيمًا لَا يُوصَفُ

ای بزرگی که در وصف ننگنجی

يَا عَدْلًا لَا يَحِيفُ

ای عادل‌ی که ستم نکنی

يَا غَنِيًّا لَا يَفْتَقِرُ

ای بی‌نیازی که محتاج نشوی

يَا كَبِيرَ الْأَيْصَغُرُ

ای بزرگی که کوچک نشوی

يَا حَافِظًا لَا يَغْفُلُ

ای نگاهبانی که غافل نشوی

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ الْغُوثُ الْغُوثُ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

پاکی سزاوار توست، ای که هیچ خدایی جز تو نیست، فریادرس، فریادرس؛
یار ما را از این آتش کارما رهایی بخش

دعای احتجاب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اِحْتَجَبْتُ بِنُورِ وَجْهِ اللَّهِ الْقَدِيمِ الْكَامِلِ

دور من حجاب کشیده شد توسط نور ذات خداوندی که قدیم و کامل است

وَتَحَصَّنْتُ بِمُحْضَنِ اللَّهِ الْقَوِيِّ الشَّامِلِ

حصار کشیده شدم توسط دژهای خداوندی که قوی است و شامل همه چیز است

وَرَمَيْتُ مَنْ بَغَى عَلَيَّ بِسَهْمِ اللَّهِ

کسی که با من دشمنی کرد، با تیر الهی مورد هدف قرار گرفت

وَسَيْفِهِ الْقَاتِلِ

و با شمشیر الهی بر او یورش بردم

اللَّهُمَّ يَا غَالِبًا عَلَىٰ أَمْرِهِ

خدایا ای کسی که بر امور دشمن من غالب هستی

وَيَا قَائِمًا فَوْقَ خَلْقِهِ

وای کسی که بر امور مخلوقات خود مسلطی

وَيَا حَائِلًا بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ

وای کسی که حائل هستی بین انسان و قلبش

حُلِّ بَيْنِي وَبَيْنَ الشَّيْطَانِ وَنَزْعِهِ

بین من و شیطان و فتنه‌های او مانع شو

وَبَيْنَ مَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ مِنْ أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ

و مانع شو میان من و آنچه که طاقت آن را از هیچ یک از بندگانت ندارم

كُفَّ عَنِّي السِّنْتَهُمْ وَاغْلُلْ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلَهُمْ

مرا از زبان آن‌ها حفظ کن و دست و پای آن‌ها را از تعدی باز دار

وَاجْعَلْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ سَدًّا مِنْ نُورِ عَظَمَتِكَ

و میان من و آن‌ها مانعی از نور عظمت خود و حجابی قرار ده

وَ حِجَابًا مِنْ قُوَّتِكَ وَجُنْدًا مِنْ سُلْطَانِكَ

و حجابی از قدرت خود و سپاهی از سلطنت خود قرار ده

فَإِنَّكَ حَيٌّ قَادِرٌ

همانا تو زنده و قدرتمند هستی

اللَّهُمَّ اغْشُ عَنِّي أَبْصَارَ النَّاطِرِينَ

خدایا چشم‌زخم بد بینندگان را از من بپوشان

حَتَّىٰ أَرِدَّ الْمَوَارِدَ

تا موارد چشم‌زخم به خودشان برگردد

وَاغْشُ عَنِّي أَبْصَارَ التُّورِ وَأَبْصَارَ الظُّلْمَةِ وَأَبْصَارَ الْمُرِيدِ مِنَ الْيَسْوَءِ

و بپوشان مکر و حیل‌های آن‌ها را تا در امان باشم از دیدن نور و ظلمت و مریدی آن‌ها

حَتَّىٰ لَا أَبَالِي مِنْ أَبْصَارِهِمْ

تا این‌که دیدگان‌شان نسبت به من بی‌اعتنا شود

يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ

به زودی درخشندگی برق نور الهی دیده‌ها را کور می‌کند

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

خداوند شب را به روز و روز را به شب تبدیل می‌کند

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

مسلماً در این تبدیل عبرتی برای صاحبان بصیرت است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كَهَيْعِصِ كَفَايْتِنَا وَهُوَ حَسْبِي

خداوند کفایت‌کننده ماست و او کفایت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ حَمِ عَسْقِ حَمَايْتِنَا وَهُوَ حَسْبِي

خداوند حمایت‌کننده ماست و او کفایت

كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ

مانند آبی است که آن را از آسمان نازل کنیم

فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ

پس گیاه زمین به وسیله آن بروید

فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ

آن گاه خشک و ریز ریز شود که بادها آن را به هر سو پراکنده کنند

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

او خدایی است که معبودی جز او نیست

عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

دانای آشکار و نهان است و او رحمان و رحیم است

يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاطْمِينٍ

روز قیامت چه نزدیک است، هنگامی که جانها به گلوگاه رسد

مَالِ الظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعَ يُطَاعُ

برای ستمکاران هیچ دوست صمیمی که شفاعت کند وجود ندارد

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ

هر کس هر عملی انجام داده را حاضر آماده می بیند

فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنُوسِ الْجَوَارِ الْكُنُوسِ

پس سوگند به ستار گانی که پنهان می شوند، و به سرعت در مدار خود

جریان دارند

وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ

و سوگند به شب هنگامی که ملائک عروج می کنند

وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ

و سوگند به صبح هنگامی که می دمدم

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ

سوگند به قرآن که دارای ذکر است

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ

کسانی که قرآن را نمی پذیرند به خود افتخار می کنند و عناد می ورزند

شَاهَتِ الْوُجُوهُ شَاهَتِ الْوُجُوهُ شَاهَتِ الْوُجُوهُ

روی آن هاسیاه می شود، کار ما روی آن ها را می پوشاند (کور می شوند دیگر نمی بینند)

كَلَّتِ الْأَلْسُنُ وَغَمِيَّتِ الْأَبْصَارُ

زبان شان سنگین و چشم شان کور می شود

اللَّهُمَّ اجْعَلْ خَيْرَهُمْ بَيْنَ عَيْنَيْهِمْ

خدایا خیر شان را در میان چشم هایشان قرار ده

وَشَرَّهُمْ تَحْتَ قَدَمَيْهِمْ

و شر آن ها را در زیر پایشان بگذار

وَخَاتَمَ سُلَيْمَانَ بَيْنَ أَكْتَفَيْهِمْ

و مهر زد سلیمان بین کتف هایشان

فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

پس خداوند تو را کافی است و او شنوای داناست

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً

رنگ و بوی خدایی بپذیرید و چه رنگی از رنگ و بوی خدایی بهتر است

كَهَيْعِصَ أَكْفِنَا حَمِصَقِ إِهْمِنَا

کهیعیص، کفایت کن ما را، حمعسق، از ما حمایت کن

سُبْحَانَ الْقَادِرِ الْقَاهِرِ الْكَافِي

خداوندی را یاد می‌کنم که پاک و منزّه، قادر و چیره و کافیت

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا

و در آینده‌ای که در انتظار آن‌ها است سدی قرار دادیم

وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا

و بر گذشته‌ای که بر آن‌ها گذشت سدی قرار دادیم

فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

و چشمانشان را پوشانده‌ایم، لذا نمی‌بینند

صُمُّ بَكُمْ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

کرانند، لالانند، کورانند، تعقل نمی‌کنند

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ

آن‌ها کسانی هستند که خدا بر دل‌ها و گوش‌ها و چشمانشان مهر

نهاده‌است

وَأَوْلَيْكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

و آن‌ها غافل اند

تَحَصَّنْتُ بِذِي الْمُلْكِ وَالْمَمْلُوكِ

پناهنده شدم به صاحب عوالم واقعی مجاز و عوالم حقیقی

وَأَعْتَصَمْتُ بِذِي الْعِزِّ وَالْعِظْمَتِ وَالْجَبْرُوتِ

و جنگ زدم به صاحب عزت و عظمت و جبروت

وَتَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ

و توکل کردم بر زنده‌ای که هرگز نمی‌میرد

دَخَلْتُ فِي حِرْزِ اللَّهِ وَفِي حِفْظِ اللَّهِ

داخل شدم در حرز خداوند

وَ فِي أَمَانِ اللَّهِ مِنْ شَرِّ الْبَرِيَّةِ أَجْمَعِينَ

و امان خداوند از شر همه مخلوقات

كَيْعَصُ حَمِصٍ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

گرداگرد هستی هیچ قوتی جز به مشیت خداوند متعال و بزرگ وجود ندارد

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ طَاهِرِينَ

و درود خدا بر محمد و خاندان پاکش

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

به مهتر ای مهربان‌ترین مهربانان

آية الكرسي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ
وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ
عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ (٢٥٥) لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ
الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ
وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا
انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (٢٥٦) اللَّهُ وَلِيُّ
الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ
مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (٢٥٧)

سوره واقعه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ (۱) لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ (۲)
خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ (۳) اِذَا رَجَّتِ الْاَرْضُ رَجًّا (۴)
وَسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا (۵) فَكَانَتْ هَبَاءً
مُنْبَثًّا (۶) وَكُنْتُمْ اَزْوَاجًا ثَلَاثَةً (۷) فَاصْحَابُ
الْمَيْمَنَةِ مَا اَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ (۸) وَاصْحَابُ
الْمَشَآمَةِ مَا اَصْحَابُ الْمَشَآمَةِ (۹) وَالسَّابِقُونَ
السَّابِقُونَ (۱۰) اُولٰٓئِكَ الْمُقَرَّبُونَ (۱۱) فِي
جَنّٰتٍ النَّعِيمِ (۱۲) ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْاَوَّلِينَ (۱۳)
وَقَلِيلٌ مِّنَ الْاٰخِرِينَ (۱۴) عَلٰى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ
(۱۵) مُّتَّكِنِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ (۱۶) يَطُوفُ
عَلَيْهِمْ وَاِلٰدَانٌ مُّخَلَّدُونَ (۱۷) بِاَكْوَابٍ
وَاَبَارِيقٍ وَكَاسٍ مِّنْ مَّعِينٍ (۱۸) لَا يَصَدَّعُونَ
عَنْهَا وَلَا يَنْزِفُونَ (۱۹) وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا
يَتَخَيَّرُونَ (۲۰) وَلَحْمٍ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ (۲۱)

وَحُورٌ عِينٌ (٢٢) كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكُونِ
 (٢٣) جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (٢٤) لَا يَسْمَعُونَ
 فِيهَا نَغْوًا وَلَا تَأْتِيًا (٢٥) إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا
 (٢٦) وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ (٢٧)
 فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ (٢٨) وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ (٢٩)
 وَظِلٍّ تَمْدُودٍ (٣٠) وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ (٣١)
 وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ (٣٢) لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا
 مَمْنُوعَةٍ (٣٣) وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ (٣٤) إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ
 إِنِشَاءً (٣٥) فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا (٣٦) عُرُبًا أَتْرَابًا
 (٣٧) لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ (٣٨) ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأُولِينَ
 (٣٩) وَثَلَاثَةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ (٤٠) وَأَصْحَابُ
 الشَّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشَّمَالِ (٤١) فِي سَمُومٍ
 وَحَمِيمٍ (٤٢) وَظِلٍّ مِّنْ يَحْمُومٍ (٤٣) لَا بَارِدٍ وَلَا
 كَرِيمٍ (٤٤) إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ (٤٥)
 وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ (٤٦) وَكَانُوا

يَقُولُونَ أَئِنذَامِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ
(٤٧) أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ (٤٨) قُلْ إِنَّا الْأَوَّلِينَ
وَالْآخِرِينَ (٤٩) لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ
مَّعْلُومٍ (٥٠) ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا الضَّالُّونَ
الْمُكَذِّبُونَ (٥١) لَا تَكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُقُومٍ
(٥٢) فَمَا لَتُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ (٥٣) فَشَارِبُونَ
عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ (٥٤) فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهَمِيمِ
(٥٥) هَذَا نَزَّلْنَاهُمْ يَوْمَ الدِّينِ (٥٦) نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ
فَلَوْلَا تَصَدَّقُونَ (٥٧) أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَمْنُونَ (٥٨)
أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ (٥٩) نَحْنُ قَدَرْنَا
بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ (٦٠) عَلَىٰ
أَنْ يُبَدَّلَ أَمْثَالُكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا
تَعْلَمُونَ (٦١) وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا
تَذَكَّرُونَ (٦٢) أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ (٦٣) أَأَنْتُمْ
تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ (٦٤) لَوْ نَشَاءُ

لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ (٦٥) إِنَّا
لَمَغْرُمُونَ (٦٦) بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ (٦٧) أَفَرَأَيْتُمْ
الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ (٦٨) أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ
السَّمَاءِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ (٦٩) لَوْ شَاءَ جَعَلْنَاهُ
أَجَا جَافًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ (٧٠) أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي
تُورُونَ (٧١) أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ
الْمُنشِئُونَ (٧٢) نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكَرَةً وَفِتْنَةً
لِّلْمُتَّقِينَ (٧٣) فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ (٧٤)
فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ (٧٥) وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّوْ
تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ (٧٦) إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ (٧٧) فِي
كِتَابٍ مَّكْنُونٍ (٧٨) لَا يَمْسُهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ (٧٩)
تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ (٨٠) أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ
أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ (٨١) وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ
أَنْكُمْ تُكَذِّبُونَ (٨٢) فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ
الْحُلُقُومَ (٨٣) وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ (٨٤) وَنَحْنُ

أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ
 (٨٥) فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ (٨٦)
 تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٨٧) فَأَمَّا إِنْ كَانَ
 مِنَ الْمُقَرَّبِينَ (٨٨) فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ
 (٨٩) وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ (٩٠)
 فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ (٩١) وَأَمَّا إِنْ
 كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ (٩٢) فَنَزُلُ مِنْ
 حَمِيمٍ (٩٣) وَتَصْلِيَةٌ جَاحِمٍ (٩٤) إِنْ هَذَا هُوَ
 حَقُّ الْيَقِينِ (٩٥) فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ (٩٦)

و خداوند را هزاران مرتبه شکر بابت توفیق خلوت و حضور در پیشگاه مقدّسش.

پروردگارا، این کتاب را به دست اهلش رسان و به جان، مال و وجودشان برکت فراوان ده و با اولیاء خود محشور فرما.

و من الله التوفيق

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ

اگر کسی هر یک از دعا‌های جوشن کبیر و احتجاب،
سوره های یس و واقعه و آیات آیت الکرسی و وان یکاد را
بخواند، وارد دژی از نور پروردگار می‌شود که او را از گزند
جن و انس ایمن می‌سازد.